

Elnöki tevékenysége eredményei **a Zürichi Magyar Történelmi** **Egyesületben**

Ércnél maradandóbb...

Egyesületi élet: havi előadás több helyszínen, kutatócsoportok, asztaltársaságok, tudományos tanácskozások, honlap

ZMTE Emlékkönyv 1. (1985-1986.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00020/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_01_1985_1986.pdf

ZMTE Emlékkönyv 2. (1986-1987.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00021/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_02_1986_1987.pdf

ZMTE Emlékkönyv 3. (1987-1988.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00022/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_03_1987_1988.pdf

ZMTE Emlékkönyv 4. (1988-1989.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00023/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_04_1988_1989.pdf

ZMTE Emlékkönyv 5. (1989-1990.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00024/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_05_1989_1990.pdf

ZMTE Emlékkönyv 6. (1990-1991.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00025/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_06_1990_1991.pdf

ZMTE Emlékkönyv 7. (1991-1992.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00026/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_07_1991_1992.pdf

ZMTE Emlékkönyv 8. (1992-1993.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00027/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_08_1992-1993.pdf

ZMTE Emlékkönyv 9. (1993-1994.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00028/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_09_1993_1994.pdf

ZMTE Emlékkönyv 10. (1994-1995.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00029/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_10_1994_1995.pdf

ZMTE Emlékkönyv 11. (1995-1996.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00030/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_11_1995_1996.pdf

ZMTE Emlékkönyv 12. (1996-1997.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00031/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_12_1996_1997.pdf

ZMTE Emlékkönyv 13. (1997-1998.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00032/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_13_1997_1998.pdf

ZMTE Emlékkönyv 14. (1998-1999.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00033/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_14_1998_1999.pdf

ZMTE Emlékkönyv 15. (1999-2000.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00034/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_15_1999_2000.pdf

ZMTE Emlékkönyv 16. (2000-2001.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00035/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_16_2000_2001.pdf

ZMTE Emlékkönyv 17. (2001-2002.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00036/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_17_2001_2002.pdf

ZMTE Emlékkönyv 18. (2002-2003.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00037/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_18_2002_2003.pdf

ZMTE Emlékkönyv 19. (2003-2004.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00038/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_19_2003_2004.pdf

ZMTE Emlékkönyv 20. (2004-2005.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00039/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_20_2004_2005.pdf

ZMTE Emlékkönyv 21. (2005-2006.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00040/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_21_2005_2006.pdf

ZMTE Emlékkönyv 22. (2006-2007.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00041/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_22_2006_2007.pdf

ZMTE Emlékkönyv 23. (2007-2008.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00042/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_23_2007_2008.pdf

ZMTE Emlékkönyv 24. (2008-2009.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00043/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_24_2008_2009.pdf

ZMTE Emlékkönyv 25. (2009-2010.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00044/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_25_2009_2010.pdf

ZMTE Emlékkönyv 26. (2010-2011.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00045/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_26_2010_2011.pdf

ZMTE Emlékkönyv 27. (2011-2012.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00046/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_27_2011_2012.pdf

ZMTE Emlékkönyv 28. (2012-2013.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00047/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_28_2012_2013.pdf

ZMTE Emlékkönyv 29. (2013-2014.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00048/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_29_2013_2014.pdf

ZMTE Emlékkönyv 30. (2014-2015.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00049/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_30_2014_2015.pdf

ZMTE Emlékkönyv 31. (2015-2016.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00050/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_31_2015_2016.pdf

ZMTE Emlékkönyv 32. (2016-2017.)

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00051/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_32_2016_2017.pdf

Az ezutáni évekről beszámolnak az „őszinte történetek”:

[**A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület őszinte története XXXIII**](#)

[**A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület őszinte története XXXIV**](#)

[**A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület őszinte története XXXV**](#)

[**A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület őszinte története XXXVI**](#)

[**A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület őszinte története XXXVII**](#)

Menü

[német nyelvű honlap](#)

- Kezdőlap
- ZMTE 32. Magyar
Őstörténeti Találkozó 2022.
- Hírek
- Rendezvények 2020-2023.
- Meghatározások
- Alapító tagok
- Tagjaink, akik örökre
eltávoztak
- Tudományos Tanács
- Történelemtanár
továbbképzés
- Iskoláink
- Asztaltársaságaink
- Munkacsoportjaink
- Elektronikus könyvtár
- Emlékkönyv
- Videótár
- Képek az egyesület életéből
- Rólunk írták -
sajtóarchívum
- Linkek
- Eszme-csere
- Digitális könyvespolc
- Statisztika
- Magyar történelmi
mesetudomány
- Rólunk írták -
sajtóarchívum

Keresés

Keres

UNGARISCH HISTORISCHER VEREIN ZÜRICH

ZÜRICH MAGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET

Gemeinnütziger Verein

Zürichi közérdekű egyesület

FD 16.10.86, AFD 86/10 506, 13/10 062, 08. Febr. 2013

Dreimal nominiert für den "René Descartes Prize" der Europäischen Union

Háromszor jelölve az Európai Unió "René Descartes" tudományos díjára

Árpád fejedelem díj 2012

Frissítve: 2018. április hó

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület

Magyar Őstörténeti Találkozók Titkársága

Ungarisch Historischer Verein Zürich

Sekretariat der "Treffen zur Frühgeschichte der Ungarn"

*Hungarian Historical Society of Zurich**Secretariate for the conferences on the Early and Medieval History of the Hungarian**Associate Historique Hongroise de Zurich**Secrétariat pour les réunions traitant l'histoire ancienne et médiévale hongroise**Società Storica Ungherese di Zurigo**Segreteria delle riunioni per la storia antica ed altomedievale degli Ungheresi**Asociación Histórica Húngara de Zürich**Secretaría para reuniones de historia antigua y medieval de los Húngaros*

Asztaltársaságok:

Ausztrália, Ausztria, Románia, Svédország, Szerbia, Szlovákia, Új-Zéland.

Tudományos Tanács:

Feladata a rendezvények tudományos szempontú előkészítése, a kiadványok szerkesztése.

Munkacsoportok:

1. Korai magyar történelem (őstörténet).
2. Írástörténeti munkacsoport (Budakalászon).
3. A Horthy-korszak történelemtudományos elemzése.
4. Szentgál – Szent Gallen.
5. Magyar történelmi mesetudomány.

Tudományos előadások voltak, vannak havonta:

Zürich, Pozsony, Budapest, Hódmezővásárhely, Budakalász

Harminckét Magyar Őstörténeti Találkozó

1. Benidorm, 1986. május
<http://mek.oszk.hu/06300/06366/06366.pdf>
2. Zürich, 1987. május
<http://mek.oszk.hu/06400/06487/06487.pdf>
3. London, 1988. május
<http://mek.oszk.hu/05900/05930/05930.pdf>
4. Felsőőr, 1989. július
<http://mek.oszk.hu/05900/05927/05927.pdf>
5. Altenberg, 1990. június
<http://mek.oszk.hu/06800/06833/06833.pdf>
6. St. Gallen, 1991. április–május
<http://mek.oszk.hu/05900/05946/05946.pdf>
7. Szentendre, 1992. július–augusztus
<http://mek.oszk.hu/06800/06844/06844.pdf>
8. Kaposvár, 1993. július
<http://mek.oszk.hu/06500/06527/06527.pdf>
9. Tapolca, 1994. augusztus
<http://mek.oszk.hu/06700/06769/06769.pdf>
10. Tapolca, 1995. augusztus
<http://mek.oszk.hu/06500/06505/06505.pdf>
11. Tapolca, 1996. augusztus
mek.oszk.hu/06500/06503/06503.pdf
12. Tapolca, 1997. augusztus
<https://mek.oszk.hu/06800/06837/06837.pdf>
13. Tapolca, 1998. augusztus
mek.oszk.hu/06500/06536/06536.pdf
14. Tapolca, 1999. augusztus
<https://mek.oszk.hu/06800/06802/06802.pdf>
15. Felsőőr, 2000. augusztus
<https://mek.oszk.hu/06700/06799/06799.pdf>
16. Szentendre, 2001.
<https://mek.oszk.hu/06700/06790/06790.pdf>

Kilenc övezeti történésztalálkozó:

1. Székelyudvarhely – Hofmarkt 1994. május
<http://mek.oszk.hu/06300/06364/06364.pdf>
2. Komárom 1994. szeptember
<http://mek.oszk.hu/06300/06370/06370.pdf>
3. Csikszereda – Szeklerburg 1995. június
<http://mek.oszk.hu/06300/06372/06372.pdf>
4. Székelyudvarhely – Hofmarkt 1996. május
<http://mek.oszk.hu/06300/06372/06372.pdf>
5. Csikszereda – Szeklerburg 1997. május
<http://mek.oszk.hu/06300/06372/06372.pdf>
6. Csikszereda – Szeklerburg 1998. május
<http://mek.oszk.hu/06300/06372/06372.pdf>
7. Csikszereda – Szeklerburg 1999. május
<http://mek.oszk.hu/06300/06372/06372.pdf>
8. Decs 2000. április
<https://mek.oszk.hu/05900/05926/05926.pdf>
9. Rozsnyó – Rosenau 2000. június
<https://mek.oszk.hu/06700/06792/06792.pdf>

17. Budapest, 2003.

<https://mek.oszk.hu/05900/05943/05943.pdf>

18. Nyíregyháza, 2004.

<https://mek.oszk.hu/06800/06824/06824.pdf>

19. Mártély, 2006.

<https://mek.oszk.hu/09100/09137/09137.pdf>

20. Hódmezivásárhely, 2007.

<https://mek.oszk.hu/06800/06849/06849.pdf>

30. Budapest, 2015. szeptember

31. Budakalász, 2019. április

<http://epa.oszk.hu/01400/01445/00057/pdf/> és

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00057/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2019_03.pdf

32. Budaörs, 2022, augusztus

<https://epa.oszk.hu/01400/01445/00066/pdf/> és

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00066/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2023_1.pdf

Tizenhárom Magyar Történelmi Iskola

1. Szeged, 1992.

<http://mek.oszk.hu/06400/06488/06488.pdf>

2. Tab, 1993.

<http://mek.oszk.hu/06300/06381/06381.pdf>

3. Tapolca, 1994.

<http://mek.oszk.hu/06300/06365/06365.pdf>

4. Tapolca, 1995.

<http://mek.oszk.hu/06500/06505/06505.pdf>

5. Tapolca, 1996. augusztus

mek.oszk.hu/06500/06503/06503.pdf

6. Tapolca, 1997. augusztus

<https://mek.oszk.hu/06800/06837/06837.pdf>

7 Tapolca, 1998. augusztus

mek.oszk.hu/06500/06536/06536.pdf.

8. Tapolca, 1999. augusztus

<https://mek.oszk.hu/06800/06802/06802.pdf>

9. Felsőőr/Oberwart, 2000. augusztus

<https://mek.oszk.hu/06700/06799/06799.pdf>

10. Szentendre, 2001. augusztus

<https://mek.oszk.hu/06700/06790/06790.pdf>

11. Budapest, 2003. augusztus

<https://mek.oszk.hu/05900/05943/05943.pdf>

12. Nyíregyháza 2004. július–augusztus

<https://mek.oszk.hu/06800/06824/06824.pdf>

13. Mártély, 2006. július

<https://mek.oszk.hu/09100/09137/09137.pdf>

Tematikus tudományos tanácskozások:

Honfoglalásunk és előzményei.

Keresztény egyházak és történelmi szerepük a Kárpát-medencében.

(*Tapolca 1996*) <http://mek.oszk.hu/06500/06503/06503.pdf>.

Magyar út és nehézségei a nemzetállamtól az övezetek Európájába a huszadik század fordulóján. Avarok – onogurok – magyarok.

(*Tapolca 1997*). <http://mek.oszk.hu/06800/06837/06837.pdf>.

A honfoglalás és az 1848-1849-es magyarországi polgári forradalom és szabadságharc évfordulójára. (*Tapolca 1998*). <http://mek.oszk.hu/06500/06536/06536.pdf>.

Az első világháború és magyar történelmi következményei (1914-1921).

Szent István és a magyar államalapítás. (*Tapolca 1999*).

<http://mek.oszk.hu/06800/06802/06802.pdf>.

A magyar műveltség gyökerei.

Az 1930-as évek magyar műveltsége. (*Felsőőr/Oberwart 2000*).

<http://mek.oszk.hu/06700/06799/06799.pdf>.

Délközép Kárpát-medence műveltsége, különös tekintettel a sárközi települések és népi műveltségük fejlődésére. (*Sárköz-Decs 2000*). <http://mek.oszk.hu/05900/05926/05926.pdf>.

Közös jelen, múlt és jövő Észak Kárpát-medencében, különös tekintettel a gömöri tájegységre. (*Rozsnyó 2000*). <http://mek.oszk.hu/06700/06792/06792.pdf>.

Magyar haditechnika és magyar hadjáratok a kora középkorban.

A második világháború és történelmi következményei Magyarország szempontjából (1939-1949). (*Szentendre 2001*). <http://mek.oszk.hu/06700/06790/06790.pdf>.

A magyar huszárság története. A lovasműveltség sajátosságai. Az első magyar huszártörténeti konferencia keretében. (*Nyíregyháza, 2004*). <http://mek.oszk.hu/06800/06824/06824.pdf>.

Őstörténetünk és a genetika.

1456 – Nándorfehérvár – 1606 Zsitvatorok – 1956 Budapest.

(*Mártély 2006*). <http://mek.oszk.hu/09100/09137/09137.pdf>.

Árpád-házi Szent Erzsébet tiszteletére. Tudományos emlékülés. (*Esztergom 2007*).

<http://mek.oszk.hu/06800/06850/06850.pdf>

Hunyadi Mátyás és a magyar újjászületés. Tudományos emlékülés. (*Esztergom 2008*).

<http://mek.oszk.hu/09100/09125/09125.pdf>.

Az 1920. június 4-től 1944. december 21-ig tartó időszak magyarországi eseményeinek elemzése, különös tekintettel az október körüli eseményekre. (*Budapest 2011.*)

<http://epa.oszk.hu/01400/01445/00006/pdf/> és <http://mek.oszk.hu/09400/09484/09484.pdf>.

Az altöttingi országgyűlés történelmi vizsgálata. (Budapest 2013).

<http://epa.oszk.hu/01400/01445/00007/pdf/> és

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00007/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2012_2.pdf

Tízezer hontalan magyar Szent István-napi zárandoklata 1947. augusztus 20-án. (Pilisszántó 2014). <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00011/pdf/> és

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00011/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2014_2.pdf.

A Hazáért! A Nemzeti Közszerológiai Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kara, valamint a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület centenáriumi rendezvénye. (Budapest 2014).

<http://epa.oszk.hu/01400/01445/00012/pdf/> és

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00012/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2015_1.pdf

A Hazáért! A Nemzeti Közszerológiai Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kara, valamint a Zürichi Magyar Történelmi egyesület második emlékkonferenciája az első világháborúról. (Budapest 2015). <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00014/pdf/> és

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00014/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2015_3.pdf.

A Hazáért! A Nemzeti Közszerológiai Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kara, valamint a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület harmadik emlékkonferenciája az első világháborúról. (Budapest 2018). <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00056/pdf/> és

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00056/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2019_02.pdf.

A korai magyar történelem és a ZMTE barátai. (Budakalász 2019).

<http://epa.oszk.hu/01400/01445/00057/pdf/> és

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00057/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2019_03.pdf.

Öröklődéstan és történettudomány. Tudományos vita a korai magyar történelem kutatásáról villámpostai úton levelezve – világjárvány alatt. <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00064/pdf/> és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00064/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2021_4.pdf.

Magyarságunk forrása régen és ma. (Budapest 2022).

<https://epa.oszk.hu/01400/01445/00066/pdf/> és

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00066/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2023_1.pdf

190 éve született Dr. Torma Zsófia, az első magyar régésznő. (Budakalász 2023).

<https://epa.oszk.hu/01400/01445/00067/pdf/> és

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00067/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2023_2.pdf

Hat magyar határontúli történelemtanár-továbbképzés

Eredmények:

Kassai továbbképzés 2001-2003, a tanfolyam egészén résztvevők száma: 17 fő.

Helyben 12 az elvégzésről szóló oklevelet és 5 részvételi tanúsítványt adtunk ki.

Marosvásárhelyi továbbképzés 2001-2003, a tanfolyam egészén résztvevők száma: 43 fő.

Helyben 41 az elvégzésről szóló oklevelet és 2 részvételi tanúsítványt adtunk ki.

A 2003-as első továbbképzés zárásakor:

A továbbképzésen oktató tanárok közül is adtunk 3-nak az elvégzésről szóló oklevelet.

Szabadkai továbbképzés 2004-2006, a tanfolyam egészén résztvevők száma: 32 fő.

Helyben 25 az elvégzésről szóló oklevelet és 7 részvételi tanúsítványt adtunk ki.

Magyarkanizsai továbbképzés 2007-2008, a tanfolyam egészén résztvevők száma: 57 fő.

Helyben 57 az elvégzésről szóló tanúsítványt adtunk ki.

Zentai továbbképzés 2009-2010, a tanfolyam egészén résztvevők száma: 16 fő.

Helyben 16 az elvégzésről szóló tanúsítványt adtunk ki.

Komáromi továbbképzés 2014-2015, a tanfolyam egészén résztvevők száma: 13 fő.

Helyben 16 az elvégzésről szóló tanúsítványt adtunk ki.

Minden tanfolyamra az egészet elvégzőknél sokkal többen iratkoztak fel, illetve összességében több százan vettek részt az egyes előadásokon.

A továbbképzések részletes krónikája:

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00019/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_5_1384-1440.pdf

Két oktatási segédkönyv:

1. Magyar Történelem. Tízezer év – ezer oldalról. Oktatási segédkönyv a magyar történelem tanításához. (636 oldalon.) Budapest-Zürich, 2003. ISBN 963 86100 1 8 és *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XVIII. évfolyam 1. szám. ISSN 2297-7538
<https://mek.oszk.hu/05900/05939/05939.pdf>

Tízezer évet említeni a magyar történelem kapcsán azokban az időkben, amikor a „hivatalos” történelmet még mindig megrendelésre, illetve felsőbb utasításra írják, és a mesterségesen megvont, népekre erőszakolt határok megbonthatatlanságába vetett hit mindenek fölött áll, nem kis bátorságra vall. Akár a tabuk megdöntésére tett kísérletnek is minősíthetném, ha nem tudnám: a könyv szerzőit és kiadóját ennél lényegesen magasabb és több gyakorlati hasznot hozó célok vezérelték. Az, hogy rámutassanak a magyar történetkutatás és -írás új dimenzióira. Az ember által belátható és bejárható, tér és idő alkotta rendszerben nincsenek dogmák, az egyéni látás- és kutatómóddhoz, valamint véleménynyilvánításhoz való jog szent és sérthetetlen.

Mindezek, a Kárpát-medence és széles Európa történészei által is oly „szívesen” mellőzött elvek érvényesülnek a csaknem hétszáz oldalas kötetben. Az egyes részek kölcsönösen egészítik ki egymást, nagy ívű áttekintést nyújtva – szinte az „öshomálytól” napjainkig. A kötet olvasása közben olyan érzésem támadt, hogy a szerzők nem a magyar nemzet fogyatkozása és hanyatlása fölötti végső elkeseredésükben ragadtak tollat, hogy

emléket állítsanak annak, ami volt; hanem arra próbálnak rámutatni, hogy a magyar lét ezredévek óta töretlen, mindig megújulásra képes – míg a néplélek is életképes.

Maga a kötet – címéből is adódóan – két, tematikailag egységes részből áll. Az első, Tízezer év... című részben a nemzetséggé, törzsszövetséggé, néppé, majd nemzetté válás főbb állomásaira mutatnak rá a szerzők. A második, jóval kiterjedtebb, harminchat tanulmányt és ugyanannyi megközelítési szempontot felvonultató ... ezer év című rész a magyarság eredetét az ember- és öröklődéstan, a vallás, a néprajz, a zene, a nyelvészet és a régészet összefüggéseiben kutatja. Huszonkilenc szerző negyvenkét tanulmánya csaknem 700 oldalon – nem kis teljesítmény. A kötet elsősorban a ZMTE és a Kodolányi János Főiskola által szervezett, A magyar történelem tanításának tartalmi és módszertani megújítása című továbbképzés keretében elhangzott előadások anyagát tartalmazza, hozzáfűzve, hogy „ez a mű a jövőben is rendületlenül az egész Kárpát-medencében tovább folytatni kívánt szervezetszerű, az oktatási megújítást célzó tanári továbbképzés szándékának a kinyilvánítását és ehhez a hozzáférhető írásbeli alapismereti összegzés átnyújtását jelenti“. A könyv olyan átfogó jellegű, széles perspektívájú munka, melyet a történelem iránt érdeklődő olvasó bármikor kezébe vehet.

Csihák György

2. Alapvetés. Tanulmányok a magyar eredetről és következményeiről. Oktatási segédkönyv II. (1440 oldalon.) *Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXI.* évfolyam 5. szám. 2017. ISSN 2297-7538 <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00019/pdf/> és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00019/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_5.pdf

Isten segítségével ismét letecsünk egy önértékű kulcsot nemzetünk megmaradásához, mivel köztudomású, hogy minden nemzet megmaradásának kulcsa, saját tisztességes nemzeti történelme. Mi pedig ennek megteremtésén és terjesztésén fáradozunk ebben az egyesületben, immáron harminc éve.

Kiadványainkat nem magunk minősítjük tudománynak: megtette két magyar oktatási miniszter, amikor engedélyt adott nekünk a történelemtanárok továbbképzéséhez ezzel a címmel: „A magyar történelem oktatásának tartalmi és módszertani megújítása.“ Az engedély mellékletében pedig szakirodalomnak besorolták addigi és jövődő kiadványainkat.

Természetesen ehhez szükséges egy Magyarországon akkreditált felsőfokú oktatási intézmény és ez a 2017-ben 25 éves Kodolányi János Főiskola, amely várhatóan hamarosan elnyeri az egyetemi rangot. Ennek az engedélynek a szellemében szerveztünk és tartottunk eddig hat városban ilyen előadássorozatot és e 120 órás tanfolyam sikeres elvégzői számára kiadtunk 183 latin és magyar nyelvű okiratot, a két miniszter négy engedélyszámával. Minden sorozat két évig tartott és vizsgával végződött. Az eddigi felvidéki, erdélyi és délvidéki helyszíneken és tanfolyamokon 71 tanár oktatott. Két helyen a vizsgán olyan kiváló dolgozatok szerepeltek, hogy kiadhattuk két önálló kötetünkben. A szervezés irányítását a KJF és a ZMTE egyaránt Darai Lajosra bízta.

Előzménye volt az a tizenhárom Magyar Történelmi Iskolánk, egyenkint egy hét időtartammal, ahol rendszeresen végig vettük az egész magyar történelmet a legkorábbi időtől napjainkig. Ezen iskolák előadásait kiadtuk tizenhárom kötetben. Megtalálható papíron háromszáz magyarországi és további hetven ország százötvenhat könyvtárában. A többi és az újabb kiadványink – az előbbiek társaságában – digitálisan elérhetők honlapunkon, valamint a Magyar Elektronikus

Könyvtárban (MEK) és az Elektronikus Periodika Archivumban (EPA), sőt még az European Libraryban is – és mind ingyen letölthető.

Az oktatási anyag témavázlata – ha tetszik a tanterv – összetetten teljes, tehát felöleli az egész magyar történelmet, beleértve a vallástörténetet. Az egyes fejezetek kiterjednek a

történelem segédtudományai tárgyára is, mint például a filozófiára, szociológiára, nyelvtörténetre, írástudományra, genetikára, régészetre, hadtörténetre, tehát felöleli mindazt, amit ma történelemtudománynak nevezhetünk.

A korai magyar történelemmel húsz, egyenként egy hétig tartó, Európa hat országában megrendezett Magyar Őstörténeti Találkozózn foglalkoztunk. Valamennyi rendezvény kötete megjelent és elérhető a fenti rendben.

Rendezvényeinket gondosan előkészítettük. Az iskolákat kezdetben az iskolavezetőségünkben, dr. Pandula Attila az MTA (történelemtudomány) doktora, ELTE docens vezetésével, utóbb pedig valamennyit tudományos tanácsunkban, amit haláláig Zachar József, habilitált egyetemi tanár, az MTA (történelemtudomány) doktora, a nemzetközileg legszababban kitüntetett magyar történész vezetett. Zachar halála után, tudományos tanácsunk vezetését átvette Gedai István, a Magyar Nemzeti Múzeum nyugalmazott főigazgatója, nemzetközi hírű szakember. Köteteink szerkesztője korábban jómagam, majd ugyanezen tudományos tanács tagjai, különösen Darai Lajos jeleskedett eddig ebben.

Az oktatási segédkönyv első kötete Magyar történelem. Tízezer év – ezer oldalról címmel jelent meg 635 oldalon, 29 szerző 42 dolgozatával, 4 világrész 11 országából. Ez a második kötet már közel másfélezer oldal és 30 szerző 37 dolgozatát tartalmazza, 3 világrész 6 országából. Fontos tudni, hogy külföldi szerzőink nem az utolsó húsz-harminc évben utaztak ki az országból. Mindannyiuknak menekültként kellett, nehéz körülmények között megélniük, majd az ottaniak elismerésével érvényesülniük, és eszükbe sem juthatott, hogy miután megérkeztek, akár követelőzniük lehetett. Több nyelvet megtanulva, a helyi szükséges elismerést megszerezve lehettek a magyar történelem kiváló kutatói is.

A hazaiak tudásával kiegészítve, gyakran olyan tudást is tudunk közvetíteni, ami hazai körben esetleg ismeretlen, vagy ha ismert is, nem áll az oktatás homlokterében. A tudománynak ez a része a Hazában – esetleg támogatás hiányában – elsikkad, miáltal tanulóink ismerete a világról szegényesebb lehet.

Napjainkban a nemzetközi kihívások egyre árnyaltabbak, élesebbek és igen gyorsan változnak. Az ilyen világban főként az oktatásra hárul a fiatal nemzedékek tudományos felkészítése, mert ma már egymagában a család nem képes elég gyorsan választ találni ezekre a kihívásokra, az egyházak pedig eléggé kiestek ebből a szerepből. A nemzet számára pedig gyakran elvesznek, akik hiányos ismeretekkel indulnak a világba, hogy tudásukat bővítsék, vagy egyszerűen csak azért, hogy kenyerüket ott keressék. Szakmailag lehetnek bármily képzetek, ha magyarságtudatuk gyenge, akkor az ilyen egyéniségek nem válnak magyar személyiségekké, hanem hamarosan felolvadnak valamely nagy nemzet olvasztó tégelyében, vagy a nemzetköziségben. A tisztességes nemzettudat építéséhez, erősítéséhez pedig éppen a miáltalunk közvetített tisztességes nemzeti történelemkutatás, történelemírás és történelemoktatás kell.

Az I. kötet semmilyen vonatkozásban sem elavult – a második kötet pedig az első bővítése, részint kiegészítése a tudomány újabb felismeréseivel. A két kötet és a tulajdonukat képező Encyclopaedia Hungarica az egyetemes magyar nemzet – a talán tizenötmillió magyarnak – az utóbbi hetven esztendő legjelentősebb közös és független szellemi teljesítményére épül és egyúttal annak megjelenítése.

Nem gondoljuk, hogy minden tekintetben istenit hirdetünk, ám igenis javasoljuk mindenkinek, akit a valóságos és tisztességes magyar nemzeti történelem érdekel, hogy kiadványainkat tekintse mércének. Legyen a forrás bármely eredetű, mérje azt mindenki a miénkhez – és vegye elő józan esztét, mint ellenőrt.

Aki egész tevékenységünket gondosan tanulmányozza, könnyen megállapíthatja, hogy például itt, ebben a kötetben is, az egyes dolgozatok tudományos súlya nem egyenlő, tartalma esetleg egy másik, itt szereplő dolgozattal ellentmondó is lehet. Ennek oka, nem okvetlenül csak a szerzőben keresendő, hanem jórészt magában az adott tudományágban. Például a

régészet igen régóta kialakult tudományág, míg a genetika, mint tudomány, igen fiatal, megállapításai – mégpedig tudományos megállapításai – ellentétesek lehetnek, más tudományban régebben kialakult nézetekkel. Ezeket a különbözőségeket bátran vállaljuk, lehetőséget adva általa másoknak is a helyes út keresésére – amit, lám, magunk is teszünk.

Kötetünk az átfogó tanulmányok áttekintő ismertetései mellett új eredményekben gazdag, Vitatott területeket is érintenek szerzőink, nem riadva vissza az elavultságok ostromozásától, valamint bátran felvállalják az ismeretlenbe hatolás kockázatát és élvezik az újdonságba merülés élményét.

Egyik ilyen tárgykör a magyar nyelv és írás eredete, kapcsolatai, beleértve a jelképek írását, hímzését és faragását, öntését stb. Utóbbiakkal korai történelmünk sok-sok rejtélyére derül fény, meglepő összefüggések tárulnak fel, amire eddig talán azért nem gondoltunk, mert megszoktuk a nekünk szabott kereteket, csak sejtve, hogy a hatalmi érdekek és játszmák múltunk igazságait is felemésztették. Most az új megközelítéssel még írott források hiánya sem jelent akadályt.

Ugyanakkor nagy eredményeket értek el ezen a téren a korábbi évszázadok egyes magyar kutatói, akiket a közelmúlt tudományiskolai vaksága eltemetett, tehát már ismertetésükkel is előre lépünk. Arra szintén felkészülhet olvasó közönségünk, hogy a tudományos elkötelezettség és hűség miatt egészen szokatlan kapcsolatok feltárásától sem riadtunk vissza, de ezeket is közkinccsé akarjuk tenni, mert a következő nemzedékek számára több forrásadat kerülhet elő, ami bizonyossággá érleli majd ezen úttörő kezdeményezéseinket.

Említést érdemel, hogy nemcsak a történelemben, hanem az emberi műveltségben is kitüntetetten szerepelnek elődeink, őseink, aminek feltárása közel sincs még teljessé téve, akár zenénket tekintjük, akár egyéb teljesítményeinket az archaikus gondolkodástól a gyógyításig, a tájalakítástól a jelképhasználattól, a fémművességtől az államszervezésig. Ezekre is sort kerítünk itt, hogy egyre lépegezzünk előre a magunk megismerésében.

Bizonyos sorsfordító folyamatok elemzése se maradhatott ki, amint a jövőre irányuló gondolkodás, a múltbeli tanulságok megidézése, a jelenbeli feladatok kijelölése sem. Különösen, ha olyan eszközöket használhatunk fel az önismerethez és a tervezéshez, előre nézéshez, amikről eddig nem sejtettük, hogy egyszer még rendelkezésünkre állnak. Pedig igen, és a Kedves Olvasó is megismerkedhet velük alább.

Mivel nemzetünk jövője múltunkból tágul, van reményünk ezek után, hogy gazdag múltunk eligazít és erőt ad ettől kezdve méginkább, mint eddig, minden korosztálynak, minden törekvésnek és célnak. Hiszen nem akármilyen helyünk van a nemzetek emberiségi családjában, és itt barátsági lépéseket tettünk minden más nép, különösen szomszédaink felé. Szeretnénk, hogy együttműködve is és külön, a saját utunkon mindnyájan jobban boldoguljunk ebben az évszázadban, mint a megelőzőben történt.

Ezekkel a gondolatokkal indítom útjára ezt a kötetünket, úgyis, mint eddigi munkánk egyik „zászlós hajóját”. Szeretettel üdvözljük mindazokat, akik bármi módon részesei ennek a nemzetmentő tevékenységünknek. Köszönet a szerzőknek és mindazoknak, akik eddigi áldozatos munkájukkal sikereinket elérték.

Köszönet az eddigi és a még következő társainknak oktatási munkánkban. És hála a magyarok Istenének, hogy mindezt megérhettük.

Csihák György

Két kötet a vizsgaelőadásokból:

1. **Zentai KJF–ZMTE Történelemtanár-Továbbképzés Vizsgaelőadásai.** *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XXVI. évfolyam 2. szám. 2011 ISSN 2297-7538

<http://epa.oszk.hu/01400/01445/00004/pdf/> és

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00004/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2011.pdf

2. A Kodolányi János Főiskola és a Zürichi Magyar történelmi egyesület „A magyar történelem tanításának tartalmi és módszertani megújítása” című 120 órás komáromi történelemtanár tovább és felnőttképzése vizsgaelőadásai. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XXXI. évfolyam 3. szám. 2016. ISSN 2297-7538

<http://epa.oszk.hu/01400/01445/00018/pdf/> és

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00018/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_4.pdf

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjainak szándékai, céljai:

Nekünk, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjainak az egyesületben nem voltak és nincsenek sem anyagi, sem politikai céljaink.

Nekünk, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjainak szerelmünk a magyar nép és történelme, valamint nyelve és kultúrája.

Nekünk, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjainak meggyőződésünk, hogy jövőnk új, dicső temploma csak a tiszta erkölcsre építhető: ennek előfeltétele egymás kölcsönös tiszteletben tartása, a közösségvállalás egymással, valamint az erőszak minden formájának és következményének eltüntetése.

Mi, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjai azt kívánjuk, hogy emberi szeretet, szakmai tisztaság, tárgyi tudás és önzetlen, becsületos gondolkodásmód jellemezzen bennünket, akik a magyar nép és a haza történelmének kutatásában együttesen munkálkodunk.

Mi, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjai baráti kézfogásra nyújtjuk kezünket minden irányba.

Mi, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjai politikától mentes, tisztán tudományos, baráti és ismeretterjesztő tevékenységet folytatunk.

Mi, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjai mélyen tiszteljük tagjaink, barátaink és az érdeklődők elkötelezettségeit, amelyek azonban semmilyen következménnyel nincsenek ránk.

Mi, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjai külső nyomástól mentesen, a legtisztább tudományos szellemben akarjuk tanulmányozni és kideríteni, – mindenekelőtt – a magyar nép vagy népek igazi eredetét, őshazánkat vagy őshazáinkat, valamint a magyar nyelv eredetét, ma élő nyelvünk és népünk rokonait.

Mi, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjai nem utasítunk eleve vissza semmiféle elméletet, azonban elvárjuk, hogy a bizonyítékok és az érvek szigorúan tudományos alapon álljanak.

Mi, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjai nem egyezünk bele, hogy bárki bármiről kijelentse, hogy az már megoldott és ezért mindenki köteles magáévá tenni.

Mi, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjai teljes tisztelettel vagyunk úgyszintén az emberiség nagy családjának többi tagja iránt, miközben elvárjuk tőlük ugyanezt a tiszteletet a mi népünkkel szemben.

Mi, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tagjai a jelen és a jövő kérdéseinek a történelemkutatással való összefüggésével tisztában vagyunk, s álláspontunkat ezzel a szándéknyilatkozattal teljes terjedelmében nyilvánosságra hozzuk.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület az elfogulatlan, szabad történelemkutatás megvalósításának eszményét tűzte maga elé – érzékelve a történetelméletek, történeti leírások egyoldalúságát és annak romboló következményeit, különösen az utolsó kétszáz év európai és világtörténelmében.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület erkölcsi és szakmai meggyőződésből, valamint az örökös történelmi viszálykeltés megszüntetésének reményében, kijelenti, hogy a világörökség részének tekinti minden nép igaz történelmét.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület nem szándékszik az emberiség életét leszűkíteni bizonyos történelmi korokra, becsempészni e korszakok közé fejlődési irányokat és nem emeli egyik történelmi szereplőt sem a másik fölé, hanem a történelmi időt az örökkévalóság megnyilvánulásának, a történelmi eseményeket az örökkévalóság üzenetének tartja.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület az idő, a tér és az emberi hatékonyság egyöntetűségének, végtelenségének a múlt felé való kiterjesztésével kutatja az emberi történelemben a világ Istennek nevezett alapját és célját is.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület őseinkben, elődeinkben közvetlen jótevőinket, előkészítőinket és hagyományozóinkat látva keresi és elismeri régi mestereink érdemeit, akikről jószerével alig tudunk valamit, de akiknek mindent köszönhetünk.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület a Kárpát-medencei népek megbékélése kovászának tekinti a magyarságot, amely az eurázsiaiság hordozója és megtestesítője, amely e híd és e kultúráközvetítő szerepét hosszú évezredek óta megszenvedett hivatásaként gyakorolja.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tudva és megismerve a mai Magyarország határain kívül élő magyarok e századi történelemkutatási érdemeit és eredményeit is, valamint látva a történelemkutatás és -tanítás állapotát, s a környező országok és a világ képét a magyarságról és történelméről, alakítani és terjeszteni törekszik az egyetemes magyarság történelmi kutatási tevékenységét és ismereteit.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület mindezen okoknál fogva kötelességének tartja feltárni a magyar emberi múltat és egyetemes összefüggéseit, ösztönzi e feltáró munkát és a munka módszertanának kialakítását, valamint nyilvánosságra hozza a világ magyarsága és többi népe számára a kutatásokban elért eredményeket, keresi és megvalósítja a nyilvánossá, köztudottá tétel leghatékonyabb formáit.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 1985-ös alapítása óta kezdetben Nyugat-Európában, majd a Kárpát-medencében évente rendszeresen előadássorozatokkal, tudományos találkozókkal és történelmi iskolákkal jelentkezik és sok más módon jelen van a magyar tudományos közéletben.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület a rendezvényein elhangzott és megvitatott előadásokat sorra-rendre kötetekben megjelenteti, amivel komoly tudományos úrt tölt be és egyedülálló küldetést teljesít, mert az érintett témák és feldolgozásuk általában hiányoznak, illetve nem számítanak sikeresnek a hivatalosított hazai tudományosságban. A kötetek eljutnak mindenhová, ahol magyarok élnek vagy tanulnak.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület felkér minden magyart és nem magyart, akit a magyar történelem kutatása lelkesít, hogy segítsen az elkezdett kutatások folytatásában, kiszélesítésében, az elért eredmények szélesebb körben való közkinccsé tételében, és a munkához elengedhetetlenül szükséges támogatás biztosításában.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület köszönettel tartozik mindazoknak, akik áldozatvállalása és támogatása nélkül az eddigiek nem valósultak volna meg, illetve akiknek fennmaradásunkat és eredményeinket köszönhetjük: mindenek előtt egyesületünk tagjainak és támogatóinak, a svájci illetékes személyeknek, hatóságoknak, és minden magyarországi kultuszminiszternek 1988 óta.

Zürich, Budapest, Adelaide, Athine, Bangkok, Beijing, Beregszász, Boulogne Sur Mer, Brno, Carrigmore, Csikszereda, Felsőőr, Heidelberg, Helsingborg, Honolulu, Kopenhága, Lendva, London, Pozsony, Vancouver, 1999. Húsvét

127 nyomtatot és elektronikus kiadvány

Jahrgang Évfolyam	Nr. Szám	Titel A kiadvány megnevezése	Nr. Sor- szám*
I.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia I. évfolyam 1. szám. Első (Benidorm 1986) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. Zürich, 1991. ISBN 963 02 8926 1 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06300/06366/06366.pdf	1
II.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia II. évfolyam 1. szám. A Második (Zürich 1987) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. Zürich, 1993. ISBN 963 02 8926 2 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06400/06487/06487.pdf	2
III.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia III. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Harmadik (London 1988) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai s Iratai. Budapest-Zürich, 1999 ISBN 963 85684 5 3 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/05900/05930/05930.pdf	25
IV.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia IV. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Negyedik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. (Felsőőr/ Oberwart 1989) Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9349 10 0 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/05900/05927/05927.pdf	46
V.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia V. évfolyam 1. szám. Csihák György: A magyar parlamentarizmus ezer éve. Budapest, 1990. ISBN 963 02 8925 3 és ISSN 2297-7511	6
V.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia V. évfolyam 2. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Ötödik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. (Altenberg 1990) Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9349 09 7 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06800/06833/06833.pdf	49
VI.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia VI. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Hatodik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. (Szent Gallen 1991) Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9349 08 9 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/05900/05946/05946.pdf	47
VII.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia VII. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Hetedik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. (Szentendre 1992) Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9204 48 X és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06800/06844/06844.pdf	51
VII.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia VII. évfolyam 2. szám. Magyarok Őstörténete. Zürich-Budapest, 1992. ISBN 963 02 8925 3; második kiadás 1996. ISBN 963 85274 6 3; harmadik bővített kiadás 2007. ISBN 963 9204 37 4 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06300/06375/06375.pdf	3
VII.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia VII. évfolyam 3. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Első (Szeged 1992) Magyar Történelmi Iskolájának Előadásai és Iratai. Zürich, 1993. ISBN 963 8465 00 X és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06400/06488/06488.pdf	4
VIII.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia VIII. évfolyam 1. szám. Magyar Történelmi Tanulmányok 1. Zürich, 1993. ISSN 1217 4629 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06400/06486/06486.pdf	5
VIII.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia VIII. évfolyam 2. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Második (Tab 1993) Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 04 4413 5 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06300/06381/06381.pdf	9
VIII.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia VIII. évfolyam 3. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Nyolcadik (Kaposvár 1993) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 2 9 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06500/06527/06527.pdf	23
IX.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia IX. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Kilencedik (Tapolca 1994) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1995. ISBN 963 85274 1 2 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06700/06769/06769.pdf	15
IX.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia IX. évfolyam 2. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Harmadik (Tapolca 1994) Magyar Történelmi Iskolája Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 85274 12 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06300/06365/06365.pdf	11
IX.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia IX. évfolyam 3. szám. Die Frühgeschichte der Ungarn. Zürich-Budapest, 1994. ISBN 963 85 274 4 7. Zweite erweiterte Ausgabe 2007. ISBN 963 9204 30 7 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06300/06362/06362.pdf	10
IX.	4	Acta Historica Hungarica Turiciensia IX. évfolyam 4. szám. Nagy Gyula: Az ellopott magyar őstörténet. I. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 04 4112 8 és ISSN 2297-7511	7
IX.	5	Acta Historica Hungarica Turiciensia IX. évfolyam 5. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Első (Székelyudvarhely 1994) Övezeti Történetstálkozó Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 85274 2 0 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06300/06364/06364.pdf	12
IX.	6	Acta Historica Hungarica Turiciensia IX. évfolyam 6. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Második (Komárom 1994) Övezeti Történetstálkozó Előadásai és Iratai. Komárom-Komárno-Zürich, 1995. ISBN 963 85274 3 9 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06300/06370/06370.pdf	14
IX.	7	Acta Historica Hungarica Turiciensia IX. évfolyam 7. szám. Képeslapok magyar történelmi motívumokkal. 8 különféle, szimpla és dupla, színes ISSN 2297-7511	8
X.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia X. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Tizedik (Tapolca 1995) Magyar Őstörténeti Találkozó és Negyedik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85274 8 X és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06500/06505/06505.pdf	17

Jahrgang Évfolyam	Nr. Szám	Titel A kiadvány megnevezése	Nr. Sor- szám*
X.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia X. évfolyam 2. szám. Csihák György: Beszélgetés népemmel a hazánkról. Budapest-Zürich, 1995 ISBN 963 85274 5 5 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/11200/11213/11213.pdf	13
X.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia X. évfolyam 3. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Erdélyi Övezeti Történészalálkozó (1995-1999) Előadásai és Iratai. Csikszereda-Budapest-Zürich, 2000. ISBN 963 85684 9 6 http://mek.oszk.hu/06300/06372/06372.pdf	30
XI.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XI. évfolyam 1. szám. Honfoglalásunk és előzményei. Keresztény egyházak és történelmi szerepük a Kárpát-medencében. (Tapolca 1996) Budapest-Zürich, 1997. ISBN 963 85684 1 0 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06500/06503/06503.pdf	20
XI.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XI. évfolyam 2. szám. Csámpai Ottó: Nemzet és társadalom. Bevezetés az etnoszociológiába. Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85684 0 2 és ISSN 2297-7511	19
XI.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XI. évfolyam 3. szám. Germann Georg: Ungarisches im Bernischen Historischen Museum. A Berni Történelmi Múzeum magyar emlékei. Bern-Budapest, 1996. ISBN 963 85274 9 8 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/05900/05935/05935.pdf	18
XI.	4	Acta Historica Hungarica Turiciensia XI. évfolyam 4. szám. Csihák György: Ex Oriente Lux. Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85274 7 1 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06300/06363/06363.pdf	16
XII.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XII. évfolyam 1. szám. Magyar út és nehézségei a nemzetállamtól az övezetek Európájába a huszadik század fordulóján. Avarok – onogurok – magyarok. (Tapolca 1997). Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9349 11 9 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06800/06837/06837.pdf	50
XIII.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIII. évfolyam 1. szám. Nagy Kálmán: A honfoglalás hadtörténete. (A Szabadtér Kiadóval együtt.) Budapest, 1998. ISBN 963 7810 97 8	21
XIII.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIII. évfolyam 2. szám. A honfoglalás és az 1848-1849-es magyarországi polgári forradalom és szabadságharc évfordulójára. (Tapolca 1998). (324 oldal) Budapest-Zürich, 2001. ISBN 963 86100 5 0 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06500/06536/06536.pdf	31
XIV.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIV. évfolyam 1. szám. Az első világháború és magyar történelmi következményei (1914-1921). Szent István és a magyar államalapítás. (Tapolca 1999) Budapest-Zürich, 2004. ISBN 963 9349 02 X és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06800/06802/06802.pdf	42
XIV.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIV. évfolyam 2. szám. Csihák György: Válasz népem kérdéseire a hazánkról. Budapest-Zürich, 1999 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/05900/05921/05921.pdf	22
XIV.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIV. évfolyam 3. szám. Die Ungarn und die Abtei Sankt Gallen. Magyarok és a Szent Galleni Apátság. ISBN 963 85684 3 7 (Közösen St. Gallen Kanton levéltárával) – Második kiadás: Szent Gallen-Budapest, 1999. ISBN 96386100 8 5 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06100/06107/06107.pdf	24
XIV.	4	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIV. évfolyam 4. szám. Csihák György: A magyar nemzet múltja - Szent István király életműve és a magyar államalapítás - A bambergi lovas - Sacra Regni Hungarici Corona és a magyar közjogi rendezés kérdései ma - Magyar - nép - kisebbség. Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 6 1 és ISSN 2297-7511 http://mek.oszk.hu/06300/06373/06373.pdf	26
XIV.	5	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIV. évfolyam 5. szám. Fünfzehn Jahre UHVZ - A ZMTE tizenöt éves 1985 - 1999. Zürich-Budapest, 1999. ISBN 963 85684 7 X és ISSN 2297-7511	27
XIV.	6	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIV. évfolyam 6. szám. Nagy Gyula: Az ellopott magyar őstörténet II. Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 4 5 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06700/06783/06783.pdf	28
XV.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XV. évfolyam 1. szám. A magyar műveltség gyökerei. Az 1930-as évek magyar műveltsége. (Felsőr/Oberwart 2000) Budapest-Zürich, 2004. ISBN 963 86100 3 4 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06700/06799/06799.pdf	41
XV.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XV. évfolyam 2. szám. Délközép Kárpát-medence műveltsége, különös tekintettel a sárközi települések és népi műveltségük fejlődésére. (Sárköz-Decs 2000) Decs-Zürich, 2004. ISBN 963 9349 03 8 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/05900/05926/05926.pdf	39
XV.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XV. évfolyam 3. szám. Közös jelen, múlt és jövő Észak Kárpát-medencében, különös tekintettel a gömöri tájegységre. (Rozsnyó 2000) Rozsnyó-Budapest-Zürich, 2002. ISBN 9638610026 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06700/06792/06792.pdf	38
XV.	4	Acta Historica Hungarica Turiciensia XV. évfolyam 4. szám. Csihák György: Dunhuang barlangképei és a Sászai agyagkatonák néma üzenete a magyar műveltség gyökereiről. Budapest-Zürich, 2000. ISBN 9638568488 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06300/06368/06368.pdf	29
XVI.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XVI. évfolyam 1. szám. Magyar haditechnika és magyar hadjáratok a kora középkorban. A második világháború és történelmi következményei Magyarország szempontjából (1939-1949). (Szentendre 2001) Budapest-Zürich, 2002. ISBN 963 86100 6 9 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06700/06790/06790.pdf	35
XVI.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XVI. évfolyam 2. szám. Barabási László: Nemes Székely Nemzet – Csillagösvényen. Csiksomlyó-Budapest, 2001. ISBN 963 86100 4 2	32
XVII.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XVII. évfolyam 1. szám. Csihák György: Magyar nempolitikai írások. Budapest-Zürich, 2002. ISBN 963 86 100 0 X és ISSN 2297-7538	33

Jahrgang Évfolyam	Nr. Szám	Titel A kiadvány megnevezése		Nr. Sor- szám*
		http://mek.oszk.hu/05900/05917/05917.pdf		
XVII.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XVII. évfolyam 2. szám. Kiadványaink tartalomjegyzéke – Vereinspublikationen mit Inhaltsübersicht. Zürich-Budapest, 2002. ISBN 9638610077		34
XVII.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XVII. évfolyam 3. szám. Achtzehn Jahre UHVZ – A ZMTE tizenyolc éve 1985-2002. Zürich-Budapest, 2002. ISBN 9638610093		36
XVIII.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XVIII. évfolyam 1. szám. Magyar Történelem. Tízezer év – ezer oldalról. Oktatási segédkönyv a magyar történelem tanításához. (636 oldal) Budapest-Zürich, 2003. ISBN 963 86100 1 8 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/05900/05939/05939.pdf		37
XVIII.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XVIII. évfolyam 2. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Tizenhetedik Magyar Őstörténeti Találkozó és Tizenegyedik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. (Budapest 2003) Budapest-Zürich, 2004. ISBN 963 9349 06 2 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/05900/05943/05943.pdf		43
XIX.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIX. évfolyam 1. szám. A magyar huszárság története. A lovasműveltség sajátosságai. Az első magyar huszártörténeti konferencia keretében. (Nyíregyháza, 2004) Budapest-Zürich, 2004. ISBN 963 9349 07 0 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06800/06824/06824.pdf		45
XIX.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIX. évfolyam 2. szám. Zwanzig Jahre UHVZ – A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 20 éve 1985-2004. Zürich-Budapest, 2004. ISBN 963 9349 05 http://mek.oszk.hu/06000/06008/06008.pdf		44
XIX.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XIX. évfolyam 3. szám. Csihák György: Forog a történelem kereké... Budapest-Zürich, 2004. ISBN 963 9349 04 6 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/05900/05916/05916.pdf		40
XX.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XX. évfolyam 1. szám. Csámpai Ottó: Nemzet és társadalom. Bevezetés az etnopszociológiába. Második, bővített kiadás. Közösen a Heraldika Kiadóval. Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9204 38 2		48
XXI.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXI. évfolyam 1. szám. Kiadványaink tartalma. Budapest – Zürich, 2006. ISBN 9639204 37 4 és ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06000/06007/06007.pdf		52
XXII	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXII. évfolyam 1. szám. Őstörténetünk és a genetika. 1456 – Nándorfehérvár – 1606 Zsitvatorok – 1956 Budapest. (Mártély 2006) (372 oldal). Budapest-Zürich 2007. http://mek.oszk.hu/09100/09137/09137.pdf		53
XXIII	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIII. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Huszadik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. (Hódmezővásárhely 2007) (159 oldal). Budapest-Zürich, 2008. ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06800/06849/06849.pdf		54
XXIII	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIII. évfolyam 2. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2008/A. (137 oldal) Budapest 2008. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00001/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00001/pdf/00001.pdf		55
XXIII	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIII. évfolyam 3. szám. Árpád-házi Szent Erzsébet tiszteletére. Tudományos emlékülés. (Esztergom 2007) (67 oldal). Budapest-Zürich, 2008. ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/06800/06850/06850.pdf		56
XXIII	4	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIII. évfolyam 4. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2008/B. (176 oldal) Budapest 2008. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00010/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00010/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2008_4.pdf		57
XXIV	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIV. évfolyam 1. szám. Hunyadi Mátyás és a magyar újjászületés. Tudományos emlékülés. (Esztergom 2008) (115 oldal). Budapest-Zürich 2009. ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/09100/09125/09125.pdf		58
XXIV	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIV. évfolyam 2. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2009/A. (145 oldal) Budapest 2009. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00002/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00002/pdf/acta_hist_01445_2009_2.pdf		59
XXV	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXV. Évfolyam 1. szám. 25 év, 1985-2009. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Őszinte Története (239 oldal). Budapest-Zürich 2010. ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/09100/09126/09126.pdf		60
XXV	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXV. évfolyam 2. szám. Csihák György: „Cum Deo pro Patria et Libertate“. „Horthy fasizmus“ – „Antall demokrácia.“ Történelmi előzmény és párhuzam. (142 oldal). Budapest-Zürich 2010. ISSN 2297-7538 http://mek.oszk.hu/09100/09110/09110.pdf		61
XXV	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXV. évfolyam 3. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2010/A. (130 oldal). Budapest 2010. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00003/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00003/pdf/EPA01445_2010A.pdf		62
XXVI	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXVI. évfolyam 1. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2011/A. Az 1920. június 4-től 1944. december 21-ig tartó időszak magyarországi eseményeinek elemzése, különös tekintettel az október körüli eseményekre. (231 oldal). Budapest-Zürich 2011. ISSN 2297-7538		63

Jahrgang Évfolyam	Nr. Szám	Titel A kiadvány megnevezése		Nr. Sor- szám*
		http://epa.oszk.hu/01400/01445/00006/pdf/ és http://mek.oszk.hu/09400/09484/09484.pdf		
XXVI	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXVI. évfolyam 2. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2012/A. Zentai KJF–ZMTE Történelemtanár-Továbbképzés Vizsgaelőadásai. (230 oldal). Budapest-Zürich 2011. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00004/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00004/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2011.pdf		64
XXVII	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXVII. évfolyam 1. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2012/B. (229 oldal) Budapest-Zürich 2012. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00005/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00005/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2012.pdf		65
XXVIII	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXVIII. évfolyam 1. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2013/A. A Zürichi Magyar történelmi Egyesület „Az altöttingi országgyűlés történelmi vizsgálata” című zártkörű tudományos tanácskozásán elhangzott előadások írott változata. (176 oldal) Budapest-Zürich 2013. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00007/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00007/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2012_2.pdf		66
XXVIII	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXVIII. évfolyam 2. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2013/B. Budapest-Zürich 2013. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00008/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00008/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2013_1.pdf		67
XXIX	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIX. évfolyam 1. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2014/A. Budapest-Zürich 2014. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00009/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00009/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2014_1.pdf		68
XXIX	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIX. évfolyam 2. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2014/A. „Tízezer hontalan magyar Szent István-napi zarándoklata 1947. augusztus 20-án” címmel a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület és a Pilisszántáért Egyesület közös rendezésében 2014. augusztus 20-án Pilisszántón a Boldogasszony Sziklakápolnában és a Pádúai Szent Antal Templomban tartott ünnepi megemlékezés és tudományos ülészak beszédei és előadásai. Budapest-Zürich, 2014. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00011/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00011/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2014_2.pdf		69
XXX	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXX. évfolyam 1. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2015/A. A Hazáért! A Nemzeti Közszerződés Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kara, valamint a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület centenáriumi rendezvénye Budapest, 2014. november 28. előadásai. Budapest-Zürich, 2015. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00012/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00012/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2015_1.pdf		70
XXX	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXX. évfolyam 2. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2015/B. Budapest-Zürich 2015. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00013/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00013/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2015_2.pdf		71
XXX	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXX. évfolyam 4. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2015/C. A Hazáért! A Nemzeti Közszerződés Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kara, valamint a Zürichi Magyar Történelmi egyesület második emlékkonferenciája az első világháborúról. Budapest, 2015. április 24. Ludovica tér 2. NKE Kápolna. Budapest-Zürich 2015. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00014/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00014/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2015_3.pdf		72
XXX	4	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXX. évfolyam 4. szám. Géza A. Kósa: Calvinist Hungarians in Australia. The first 60 years of Hungarian speaking congregations 1950-2010. Academia Press Co. and the Hungarian Historical Society of Zurich. Melbourne, 2015. 214 pages. National Library of Australia Cataloguing-in-Publication ISBN 9780957770744 (paperback)		73
XXXI	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXI. évfolyam 1. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2016/A. Budapest-Zürich 2016. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00015/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00015/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_1.pdf		74
XXXI	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXI. évfolyam 2. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 30 éve. 30 Jahre Ungarisch Historischer Verein Zürich. 1985–2015. Budapest-Zürich 2016. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00016/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00016/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_2.pdf		75
XXXI	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXI. évfolyam 3. szám. Z. Tóth Csaba: Magyar őstörténeti tanulmányok 2014- 2016. Budapest-Zürich 2016. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00017/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00017/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_3.pdf		76

Jahrgang Évfolyam	Nr. Szám	Titel A kiadvány megnevezése	Nr. Sor- szám*
XXXI	4	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXI. évfolyam 3. szám. A Kodolányi János Főiskola és a Zürichi Magyar történelmi egyesület „A magyar történelem tanításának tartalmi és módszertani megújítása” című 120 órás komáromi történelemtanár tovább és felnőttképzése vizsgaelőadásai. Budapest-Zürich 2016. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00018/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00018/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_4.pdf	77
XXXI	5	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXI. évfolyam 5. szám. Alapvetés. Tanulmányok a magyar eredetről és következményeiről. Oktatási segédkönyv II. Budapest-Zürich 2017. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00019/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00019/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_5.pdf	78
XXXI	6-18	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXI. évfolyam 6-21. szám. ZMTE Emlékkönyv (UHVZ Erinnerungsbuch) I-XIII. 1985–1998. Budapest-Zürich 2016. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00020/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_01_1985_1986.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00021/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_02_1986_1987.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00022/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_03_1987_1988.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00023/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_04_1988_1989.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00024/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_05_1989_1990.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00025/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_06_1990_1991.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00026/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_07_1991_1992.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00027/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_08_1992-1993.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00028/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_09_1993_1994.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00029/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_10_1994_1995.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00030/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_11_1995_1996.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00031/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_12_1996_1997.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00032/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_13_1997_1998.pdf	79-91
XXXII	1-10	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXII. évfolyam 1-17. szám. ZMTE Emlékkönyv (UHVZ Erinnerungsbuch) XIV-XXX. 1998–2007. Budapest-Zürich 2017. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00033/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_14_1998_1999.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00034/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_15_1999_2000.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00035/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_16_2000_2001.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00036/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_17_2001_2002.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00037/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_18_2002_2003.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00038/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_19_2003_2004.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00039/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_20_2004_2005.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00040/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_21_2005_2006.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00041/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_22_2006_2007.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00042/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_23_2007_2008.pdf	92-101
XXXIII	1-8	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXIII. évfolyam 1-9. szám. ZMTE Emlékkönyv (UHVZ Erinnerungsbuch) XIV-XXX. 2008–2016. Budapest-Zürich 2017. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00043/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_24_2008_2009.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00044/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_25_2009_2010.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00045/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_26_2010_2011.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00046/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_27_2011_2012.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00047/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_28_2012_2013.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00048/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_29_2013_2014.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00049/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_30_2014_2015.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00050/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_31_2015_2016.pdf http://epa.oszk.hu/01400/01445/00051/pdf/EPA01445_acta_hung_ZMTE_emlekkonyv_32_2016_2017.pdf	102-110
XXXIII	10	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXIII. évfolyam 10. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2018/A. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00052/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00052/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2018_10.pdf	111
XXXIII	11	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXIII. évfolyam 11. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2017/B. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00053/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00053/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2018_11.pdf	112
XXXIII	12	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXIII. évfolyam 12. szám. Hirdető műsorfüzet. Az első világháború befejezéséről szóló, <i>A Hazáért!</i> című harmadik emlékkonferencia a Nemzeti Közszerződési Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kara (NKE), valamint a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület (ZMTE) közös rendezésében. 2018. december 1-2. NKE Kápolna, Budapest, Ludovica tér 2. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00054/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00054/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2018_12.pdf	113
XXXIV	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXXIV. évfolyam 1. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2019/A. ISSN 2297-7538 http://epa.oszk.hu/01400/01445/00055/pdf/ és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00055/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2019_01.pdf	114

Hivatkozható az MTA Magyar Tudományos Művek Tára (MTMT) egyéni adatbázisában.
Felvették a [Svájci Nemzeti Könyvtár](#) Katalógusába ([Helveticat](#))
az [időszakos](#) és [online kiadványok](#) közé.

Die Periodikas der Acta Historica Hungarica Turiciensia gefunden werden kann kostenlos über unsere Homepage: www.zmte.org sowie in [Ungarische Elektronische Bibliothek](#) und [Elektronische Periodika Archiv \(EPA\)](#), weiterhin die ersten 52 Periodika in [Europäische Digital Bibliothek \(European Library\)](#).

Die Periodikas der Acta Historica Hungarica Turiciensia werden von der Ungarischen Akademie der Wissenschaften (MTA) als Erscheinungsort für die Publikationsdatenbank der Ungarischen Historischen Werke (MTMT) anerkannt.

Aufgezeichnet in [Helveticat \(Schweizerische Nationalbibliothek\)](#)
als [periodisch](#) und [online Publikationen](#).

Közös és személyes élmények az egyesületről és elnökeiről¹

„Teljesen átdolgoztam a székely jogszokásokat, s most a székely legendák, mondák nyomán állítom össze a magyarság őstörténetét... Én az Egyesülettel kapcsolatban csak egyetlen érzést tudok táplálni. A legmélyebb hálát, mert rövid idő alatt az ottani szellem megnyitotta a szememet. Épp az a tény, hogy finnugorosoktól sumerológusokig mindenki teret kap, a kutató embernek választási lehetőséget biztosít. Ha nem zavar téged, én azt is megírom, hogy *a ZMTE volt az a mag, amelyből ma kikelt a valós magyar történelmet író szakemberek – elég népes – tábora*. Egy olyan mozgalmat indított el, melynek talaján egyszerre megjelenhettek Magyarországon a táltosok, a buddhisták, a magyar nyelv ősiségét bizonyító nyelvészek, és a magyarság kőkorszakig visszavezethető múltját tudományos tényekkel igazoló szakemberek. Hogy ezek közben lekoptak, az nem akkora tragédia, mert bárhová kerül a fiatal ember, úgy viselkedik, ahogy családjában tanulta. Te létrehoztál egy nagy családot. Sokan látszólag hátat fordítottak neked. De nem tudnak túllépni az árnyékukon.

A merészséget, rálátásukat a világra, az összefüggések felfedezését nem csak a testülettől, hanem egyenesen tőled tanultuk meg. Én most nem szeretnék helyzeteket fokozni, de a tisztesség megkívánja, hogy leírjam – mindannyiunknak szellemi atyja vagy, és bármit teszünk, te az is maradsz. Különbség köztünk csak az, hogy egyesek ezt beismerik, mások meg önmaguknak is úgy állítják be, hogy ők már a bölcsőből magas röptű sólyomként szálltak ki. Én nagyon szeretnék továbbra is a ZMTE keretében tevékenykedni. Mégis az a fura helyzet adódik, hogy az egészségem ezt nem engedi meg. Ha egyszer meggyógyulnék, mindenhova elmennék. Így csak lélekben vagyok veletek...”

† Barabási László (Csiksomlyó)

„Karenniföldről pár napra Bangkokba érkeztem, majd ismét megyek vissza. Nagyon sajnálom, hogy olyan régen már nem találkoztunk (legalább másfél éve!), de tudd, hogy ez nem jelenti Veled szemben nagyrabecsülésem megváltozását. e amit tettél az utolsó 20 évben a magyar történelem helyes megismeréséért, azt senki sem tette meg az országban. Pedig az akadémián és az Akadémia árnyékában több százan vannak, akiket csak ezért fizetnek! Amikor Bangkokban megismertelek azonnal megértettelek (olvasd csak el a „Sólyom embere útjai” erre vonatkozó részét) és teljes szívemmel melléd álltam. Most is melletted vagyok! Annak, hogy nem tudtam részt venni az utóbbi találkozókon, semmilyen negatív üzenete nincs, egyedül csak időbeosztásom megváltozását jelenti.”

Ceybert Róbert Gyula (Bangkok)

Az 1989/90-es évek rendszerváltozásnak mondott vágyálma után a felvidéki magyarság értelmiségének egy része a történelem felé irányította figyelmét, gondolván, hogy a múlt eltitkolt és félreértelmezett eseményeinek a valós feltárása és megismerése hozzásegít a jelen (és a jövő) valósága megváltoztatásához is. Tömeges ifjúsági tábor, nyári szabadegyetem csalogatta a hallgatóságot a számunkra sokszor ismeretlen előadóival. 1991 nyarán nekem is kezembe került egy ilyen nyári diáktábor műsora. A történelmi nevezetességű Ghymes várrom alatti csalogányvölgyben az egyik délelőtt Dr. Csihák György a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület elnöke tart előadást a rovásírásról. Miről? Sose hallottam olyat, hogy rovásírás! A kíváncsiság azonban nem hagyott nyugton, s így kimentem őt meghallgatni. Meg az, hogy zürichi! Valaki Zürichből jön Ghymesre előadni – erre kíváncsi vagyok! Nem szégyellem

¹ Ez alapján: **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 30 éve. 30 Jahre Ungarisch Historischer Verein Zürich. 1985–2015.** ISSN 2297-7538 *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XXXI. évfolyam 2. szám. 2016. <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00016/pdf/> és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00016/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_2.pdf.

bevallani: Keveset értettem az egészből. A „Csihák” nevet elemezte, mindenféle szógyökökről beszélt... Milyen történelem ez? Az esti műsornak is ő volt a főszereplője: „A magyar parlamentarizmus ezer éve”. Ez volt a címe az előadásának. Mai fogalmakkal élve egy interaktív előadásnak lehettem a tanúja és résztvevője. Diavetítés, magnó, részletek a magyar költők verseiből. A téma – bár ez már ismertebb volt számomra – nagyon megfogott a színes, élvezetes előadási módjával. Emlékszem, az előadás utáni beszélgetés során fel is szólaltam: Kemény kritikával illetem azokat, az akkor még politikailag képzetlen felvidéki magyar politikusokat, akik közül egy sem érezte kötelességének meghallgatni ezt az előadást. Aztán dedikálta az imakönyv nagyságú összefoglaló áttekintést: Csámpai Ottónak barátsággal Csihák György, Gimes, 1991. július 31. Számomra valóban egy „imakönyv” volt. A 91 oldalas kis könyvecske egy másfajta magyar történelmet nyitott meg előttem. És a dedikációba írt barátságot pedig halálosan komolyan gondoltam. Nemcsak Csihák György felé, hanem az egyesülete felé is. Ezt mindig kihangsúlyozta: „az egyesületem ...”

Csámpai Ottó (Pozsony)

A legszigorúbb és legérzelemdúsabb magyar közösség, amit valaha ismertem, ahol a tudományos vita lehetséges, folyik, de ezért a legnehezebben. Kemény, szigorú, életrevaló hely az egyesület, ez volt az első benyomásom róla. De mitől éreztem kemény helynek? Első találkozásunkkor a felsőöri őstörténeti találkozón óriási leszúrást kaptam az elnöktől érkezéskor, mint a rossz hír hozója, hogy az egyik előadó nem tud jönni. Mit képzelek én, hogy egy előadó csak úgy lemondhatja az előadást, amikor ez a találkozó nem kis munkával lett megszervezve és fontosabbnak kell lennie minden egyéni gondnál, kerítést lehet csinálni mindig, találkozó egyszer van egy évben. Ott még csak őstörténetünkről beszéltem régiebb s újabb irodalmunkban, a több ágból fonódott őstörténetünket a következő évben, Altenbergben adtam elő. Az előzetes előadás összefoglalóban így írtam: Őstörténetünk és ókori történetünk mesterséges homályban tartását azzal is felszámolhatjuk, ha megismerjük a régiebb és újabb magyar irodalomban meglévő történettudat folytonosságát. Hiszen régiebb irodalmunk a krónikai, mondai és hitvilági tartalmakkal egybecsengően előlegezi még a legújabb, modern eszközökkel elért eredményeket is. Ennek lényege a magyar nép, nyelv, írás és vallás ősisége, sokezer éves életfolytonossága. Ez a nép oroszlánrészt vállalt az emberiség újkőkori kulturális forradalmi fejlődésében, Európa benépesítésében, s ezzel a kulturális és nyelvi egyetemesség máig ható megalapozásában. Ma is így gondolom, három és fél évtizedes tudományos kutatás után. De ez nem jelentette, amivel sokunkat mindig vádolnak, hogy a mondanivalómmal egy-egy egyben olyanok nyomdokain járok, akiket régóta gúnyol, kirekeszt a kevesebbrel is megelégedő tudományosságunk. Majdnem ugyanazt állítottam én is, mint a ledorongoltak, csakhogy más alapokon, más bizonyítékokkal, de úgy gondoltam, a bölcséleten nevelődött tudományos meggyőződésemből, módszertani szintemből nem engedhetek. Ismertem azokat a jelzőosztogatással művelt krikákat, amiket azok a szerzők a hazai tudománytól általában kaptak, de nekem indíttatásom, fiatalkori tájékozódásom is arra vezetett, hogy ne riadjak el tőlük, hanem inkább az üdvös elmélet kiegészítőit lássam bennük. Azóta kiderült, hogy elméletileg is megalapozottan tettem, mert a régészet és művelődéstörténet, sőt a magyar nyelvészet mellett az embertan, különösen a sejti örökítők természettudománya, teljes mértékben alátámasztja a sokirányú szellemi és testi azonosságot, csakhogy nem a belátható történeti időben, hanem a sokezer évvel és év tízezrekkel mérhető időből. De régebben még nem sejtettem, hogy ilyen mélyről és hosszú időkből eredőek a jelenbeli, mégpedig jellegbeli és jellembeli képességeink, tulajdonságaink gyökerei, amit máig nehéz megértetni, elfogadtatni az érdeklődő emberekkel éppúgy, mint a tudományból élőkkel. Az, hogy ezekről a területekről olyan a régi időkből valójában semmi pontosat nem tudtunk korábban, amit róluk viszont a hagyományos tudomány állított, úgy láttam, szinte senkit nem zavart. Engem persze igen, és így jöttek a következőkben megdönthetetlen bizonyítékok, hogy az előbb említett személyek kutatásai, – akik közül itt az egyesületben is sokan tevékenykedtek és ismertek, – annyira

megalapozott és becsületesen következetes volt a saját szakterületükön, hogy eredményeiket egyre inkább komolyan kell vennünk. Mialatt állításaikban a szervezeti háttér és kiterjesztés, sőt akár még a területi elhelyezkedés is téves lehet, amit csupán korszakuk tudományossága általános alacsonyabb színvonalának köszönhetünk, hiszen akkor még a helyrajzi távérzékelés hiányzott, a hátrányt kiküszöbölve használható eredményt kaphatunk, a történelemhamisítást felszámolhatjuk. Visszatérve első egyesületi előadásomra, tudatában voltam kezdő kutató mivoltomnak az őstörténeti területen, az ott megjelent nagyágyúk között, akikre tisztelettel néztem, szavukat ittam, mert valójában tanulni érkeztem a találkozóra. Előadóként pedig a szállási és az ellátási költségemet, amit a pénzügyi helyzetem és a cserearányok hátrányai miatt nem tudtam vállalni, a rendezők és a nyugati résztvevők nagyvonalúan rendezték, amiért most is köszönet illeti őket. A szokatlan drágaságot jól mutatta az a jelenség például, hogy amikor a távbeszélőt használtam, felhívtam az otthon maradt elég friss keletű családomat, a költséget már a telefon felemelésétől számította a készülék, nemcsak mint itthon, a kapcsolat létrejöttétől, amikor már leesett a tantusz. A kapcsolatépítő kagylót azóta sokan emelgetjük az egyesületben a magyar történettudomány érdekében, s reméljük, a nagyközönségnek, ifjúságunknak is egyre többet esik le a tantusz.

Darai Lajos (Kápolnásnyék)

Szomorúan kell tapasztalnunk társadalmunk, főleg a fiatalabb nemzedékünk érdektelenségét a történelem, történelmünk iránt. Erre ugyanis nincs mentség, okát azonban látnunk kell. Egy közösség – egy nemzet – saját múltjának, gyökereinek ismerete a jelent meghatározó és a jövőt biztosító tartást ad. Ha viszont a társadalom, a nemzet fiatalsága tudja, hogy elődei erkölcsi értékrend alapján mit alkottak, miért küzdöttek, akkor – talán – érezni fogja ennek folytatásának kötelességét. Jelenünk értékrendet veszített társadalmának azonban nagyon nehéz körülmények között kell visszatárlnia egy szebb, jobb, magyarabb útra. Nehéz, mert a múlt évtizedei (évszázadai?) megvakították, félrevezették, megtörték. Az igazság, a meg nem hamisított történelem ismerete azonban – reméljük és hisszük – segíteni fog. A történelem ok-okozat láncolata. A tegnap oka a ma okozatának, a ma pedig oka lesz a holnap okozatának. Így a történelem folyamatában nehéz megtalálni azt a kezdetet, amikor a jelen okait akarjuk meghatározni.

A nemzettudat és nemzeti értékeink felszámolóinak egyik, vagy talán „a” leghatásosabb eszköze volt, és maradt a ma viruló utódaiknak is, történelmünk meghamisítása. Múltunk értékeit megmásítva hirdették és tanítását kötelezték. Ugyanakkor közénk ékelődött elárulóinkat dicsőíteni kényszerítették: A nemzetközi nemzetellenes liberalizmus óriási nyomással, a megtartott (megtarthatott!) hivatali hatalmával, tőkeerős médiával, propagandával szervezi nemzeti értékeink felszámolását. Múltunknak nincs olyan értéke, értékrendünket valló és bizonyító tette, korszaka, amelyet ez az ultraliberális nemzetellenes csoport ne tagadott volna, vagy értékét ne kísérlete volna értéktelenné tenni, az értéktelent pedig értékessé. Így lettek honfoglalóinkból rabló hadjáratokat viselők, Szent Istvántól véreskezű kereszténység-terjesztő, míg a hatalomvágó, lázadó Dózsa Györgyből nemzeti hős.

Az 1945 utáni terrort megvalósító, az 1956-os forradalmat leverő szovjet hadsereget segítő, majd az ezt követő terror magyar vezetőinek, gyalázatos szereplésük megismertetése – bírósági ítéletek helyett – történész feladat lesz. A felelősségrevonások elmaradásának szégyene az 1990 utáni politikai vezetés szégyene. Itt van a történészeink és történeti intézeteink óriási felelőssége! A történelemhamisítás ellenében nemzeti múltunk értékeit tudatosítani kell, társadalmunkban felfedni a történelemhamisítást, annak célját, eszközét és hatását. A történelemhamisítás elleni harc egyik sikeres intézménye a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület. Kiadványainak, rendezvényeinek hosszú és változatos sora tárja társadalmunk elé történelmünk valódi értékeit. E rendezvények értékére két személyes „élményt” idéznék. (Talán nem veszi szerénytelenségnek az olvasó.)

2014. augusztus 20-án a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Pilisszántón egy olyan történelmi eseményről emlékezett meg,² amelyet a kommunista hatalom igencsak nagy sikerrel feledtetett el. Ugyanis 1947. augusztus 20-án a nyugatra menekült magyar országgyűlésnek az utolsó, törvényesen választott tagjai a bajorországi Altöttingben országgyűlést tartott. Ekkor az altöttingi kegytemplomhoz zárandoklatot szerveztek a menekült magyarok, közöttük mintegy kétszáz magyar cserkész fogadalommegújítást tett. A kegytemplom falán ma is látható az akkor ott elhelyezett, Szent István Szentkorona-felajánlást ábrázoló emléktáblája.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület színes és változatos programsorozatában 1996-ban³ egy erdélyi előadó-körutat szervezett az RMDSZ helyi szervezeteinek segítségével. Zárszóként idézném az egyik múzeum igazgatójának bevezető, üdvözlő szavait: „Üdvözlöm a főnökömet, mert a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatója minden magyar múzeum igazgatójának főnöke.”

Gedai István (Veresegyház)

Egyesületünknek kilencedik rozsnyói övezeti találkozásjáról visszatérve úgy érzem, hogy a Magyarok Istenének a jóvoltából részemre engedélyezett kilencedik dekádom közepén folyó, életemre tekintettel megengedhetem magamnak szívbeli hálámat és őszinte elismerésem az Egyesület részére kifejezmem. Elsőül meg kell említenem, hogy ami a ZMTE 15 éves működéséről kiadott jubileumi könyvecskében⁴ olvasható célkitűzéseket illeti, az abban foglalt célok mind az egész magyarság, mind az egész emberiség tekintetében szememben a legfontosabbak, legnemesebbek.⁵ Nem ismerek egyetlen magyar vagy más nyelvű, hivatalos vagy magánjellegű szervezetet, egyesülést sem, amelynek a célkitűzéseiben mindaz szerepelne, ami a ZMTE célkitűzésében megtalálható. Ugyanezt mondhatom a ZMTE-tagok szándékainak a tekintetében is. Mindaz, ami a fentiekből az egész emberi nemre is vonatkozik, szinte hihetetlen, hogy egy magyar egyesület és annak tagjai a fent leírtak értelmében olyan tárgyilagossággal és felebaráti szeretettel forduljanak az elmúlt évezred egészén át mind a mai napig velünk szemben oly hihetetlenül és indokolatlanul ellenséges, bennünket lenéző, hazugságok tömegével bemocskoló és teljes megsemmisítésünkre törő 'emberiséggel' szembe, ami a célkitűzésekről és szándékokról olvasható és alapjául csakis a szeretetet hirdető krisztusi tanítás szolgálhat.

Ha kezembe veszem az egyesület 15 éves történetéről szóló könyvecskét, megdicsérem magam, hogy annak a tagságát vállaltam. Az abban közölt adatok világosan mutatják, hogy nincsen még egy hasonló, magyar érdekek szemléletében működő egyesület, amelynek minden tagja és vezetősége önként, minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül dolgoznék és teremtené ilyen óriási mennyiség nemzettudatot erősítő és a fiatalság magyarrá nevelését szorgalmazó szellemi táplálékot, amely az agónia szélén botladozó nemzetünk jövőjének, megerősödésének reményteljes kapaszkodóját jelentheti. Egyik megboldogult elnökségi tagunk, vm. Kovárczy István írta, hogyha valaki elolvassa a trianoni békediktátumot, akkor láthatja igazán, hogy mit vettek el tőlünk. Hasonló értelemben mondhatom én is, hogyha valaki elolvassa a ZMTE 15 éves jubileumi könyvecskéjét, ámulva és a legnagyobb elismeréssel állapíthatja meg, hogy működése során a ZMTE 29 rendezvényen résztvevő 4779 hallgató 483 kiváló szakembertől

² Lásd A Zürichi Magyar történelmi Egyesület „Az altöttingi országgyűlés történelmi vizsgálata” című zártkörű tudományos tanácskozásán elhangzott előadások írott változata. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XXVIII. évfolyam 1. szám. 2013. <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00007/pdf/> és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00007/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2012_2.pdf

³ V. ö. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Erdélyi Övezeti Történeztalálkozói (1995-1999) Előadásai és Iratai. Csikszereda-Budapest-Zürich *Acta Historica Hungarica Turiciensia* X. évfolyam 3. szám. 2000. <http://mek.oszk.hu/06300/06372/06372.pdf>

⁴ Lásd *Fünfzehn Jahre UHVZ – A ZMTE tizenöt éves 1985–1999*. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XIV. évfolyam 5. szám. Zürich-Budapest, 1999.

⁵ Lásd e kötetben fentebb, a 22-23. oldalon.

785 előadásban⁶ hallhatta a valóságos, meg nem hamisított magyar történelem eseményeit és pótlásként megkaphatta mindazt, amit az ellenséges, megszálló hatalom és az azt kiszolgáló, magyarul beszélő nem magyar bűntársai a nemzet tudatának a megsemmisítése, és így közvetve: a nemzet elpusztítása érdekében elhallgattak vagy hazudtak. Amidőn azonban az Egyesület egész tagsága felé összességükben és egyedenként legőszintébb elismerésemet és nagyrabecsülésemet fejezem ki, ugyanazt kell mondjam az Egyesület vezetősége, elsősorban elnököm, Dr. Csihák György felé. Ő példamutató önzetlenséggel, anyagi áldozatvállalással, odaadással és önfeláldozással vezette és vezeti az Egyesületet a zökkenőkkel, akadályokkal és támadásokkal nehézzé tett úton. Ez a vezetés egész embert, egész hívő magyart kívánt eddig is. Tevékenysége csak az ősök által kapott kiváló tulajdonságok, hit és nemzetszeretet alapján állva, egy megfelelő vezetési képesség birtokában tudta a csodálatos eredményeket elérni. Egy ekkora szervezet, mint Egyesületünk, számtalan, noha ellentmondó feladat elvégzését követeli meg, és eredményesen csak akkor működhet, ha a tagok is öntudatos, megfelelő önkorlátozással alávetik magukat a vezetés kívánságainak. Minderre tekintettel boldogan állapíthatom meg egy régi mondással, hogy 'a munka dicséri mesterét'. Áldja és segítse a Magyarok Istene Egyesületünk vezetőségét, tagjait és segítőit és nemzetmentő működését.

† *Juba Ferencz (Bécs)*

2005-ben kerültem kapcsolatba a Svájcban, Dr. Csihák György kezdeményezésére megalapított Zürichi Magyar Történelmi Egyesülettel. Céljuk az volt, hogy a szétszóratott sorsú magyarságot szellemileg összefogják, és az átírt történelmüket helyreállítsák – mert a történelmet mindig a győztesek írják. Kolléganóm, az azóta elhunyt Dr. Földesi Margit ajánlotta, hogy vegyem fel a kapcsolatot Dr. Darai Lajossal, aki a határon túli történelmi iskolát szervezte, és azóta is szervezi soha el nem fogyó lelkesedéssel. És kapcsolatba léptem vele... Emlékszem, hogy az egyik hétvégén, péntek este Újvidéken kellett egy rövid, másfél órás előadást tartanom, majd másnap, Szabadkán egy több órás, egész napos előadást. Az ottani magyarság krémje összegyűlt a könyvtárban, és több mint figyelmesen hallgatta előadásomat Mohácsról, a Magyar Királyság sorsáról, a kényszerből megalakult Erdélyi Fejedelemségről. Úgy állítottam össze a tematikát, hogy három ilyen egész napos előadásba beletömörítsem azt az anyagot, amelyet egyébként az egyetemen egy éven át adok elő. Nem felejttem el a záporozó kérdéseket és a figyelő szemeket. Az ottaniaknak – elmondásuk szerint – fontos élmény volt előadásom, no persze az egész kurzus, de nekem sem jelentett kevesebbet ott lenni közöttük. Ismeretségek, kapcsolatok épültek ki. Szabadka után következett Zenta, majd Magyarokanizsa és Rév-Komárom. Mindegyik hivatalosan akkreditált kurzus két évig tartott. Nemcsak azért mentünk előadásainkkal a határon túlra, hogy az ottani történelem- és magyartanároknak továbbképzést tartsunk, hanem hogy valamennyi érdeklődővel megismertessük nemzeti történelmünk igaz oldalát, és kapaszkodót nyújtsunk identitásukhoz, magyarságtudatukhoz. Bár ez utóbbi gyakran megfordult; mi tanultunk tőlük. Én is azt tapasztaltam, amit Kossuth Lajos a székelyek között: itt nem tanítják, hanem megélik a hazaszeretetet. Minden előadás után feltöltődve jöttem haza; nem kellett kapukat döngetnem, mert azok nyitva voltak. Mint a pók, sok-sok közös hálót szőttünk, olyan hálót, amely a nemzeti identitást fenntartja, és megtartja azt, aki belekapaszkodik. Nem lehet eldönteni, ki adott többet a másoknak. Mindenesetre hálás vagyok Istennek, hogy az életben azt csinálhatom, amit szeretek; a hobbim a hivatásom, és a hivatásom a hitvallásom. Itt mondok köszönetet azért, hogy ebben az egyesületben tevékenykedhetek, és előadásaim sokakhoz eljutottak. Nem feladatom, hogy a ZMTE jelentőségét, történetét összegezzem, hiszen erre nálamnál sokkal illetékesebbek vannak. Itt most nem írok a nyári találkozóról, vagy a 2007-ben, éppen általam szervezett Szent Erzsébet emlékülésről, vagy a többi, jelentős konferenciáról, amelynek kisebb részben szervezője,

⁶ Ezek az adatok azóta jócskán megnöttek.

nagyobb részben résztvevője voltam. Meg kell őriznünk múltunkat, igaz történelmünket, mert az jelenti nemzeti létalapunkat; nem hivalkodva, gőgösen, de nem is meghunyászkodva. A múlt elemzéséhez pontosan, precízen kell nyúlni, de nem baj, ha azt nemcsak a fejünkön, hanem a szívünkön is keresztüleresztjük.

J. Újváry Zsuzsanna (Budapest)

A Pittsburghi Egyetemen tartottam előadást a könyvtártudományi tanszéken. Ez elég mindennapi dolog volt, a munkámhoz tartozott. Három kontinens több egyetemén tartottam már előadást, de annyi meglepetés sehol sem ért, mint itt másnap reggel, mikor az egyik kolléga megmutatta az egyetem épületeit. Az első meglepetés az egyetemi főépület mérete és stílusa volt. Előttem állt az óriási toronyalakú, faragott kövekkel kirakott, gótikus stílusú felhőkarcoló. 42 emeletes, 163 méter magas. Az épület teteje lapos, mintha nem lenne befejezve, és a tanulás székesegyházának (Cathedral of learningnek) nevezik, s azt jelképezi, hogy a tanulás mindig magasabbra törekszik, magasabb célokat tűz ki maga elé, soha nincs befejezve.

Belépve az épületbe még nagyobb lett a meglepetésem. Hirtelen egy 13-14. századbeli gyönyörű, hatalmas, gótikus székesegyház főhajójának másában találtam magam. Méreteiben, szépségében, stílusában és kivitelezésében vetekszik a középkori gótikus székesegyházaink remekműveivel. Karcsú, magas oszlopai, bolthajtásai és egész falfelülete nem betonból, hanem kézzel faragott kövekből készült. A diákok társalgó teremnek használják.

Mintegy ellentétként, ugyanennek az épületnek az alagsorában van a világ fél tucat legelőrehaladottabb, leggyorsabb, ledrágább számítógépeinek (super-computer) egyike. Ebben az épületben fonódik össze a jelen szellemisége a múlttal és a jövővel.

Soha, sehol nem lepleztem, hogy magyar vagyok, ezért amikor a „székesegyházból” kiléptünk a folyosóra, kísérőm mosolyogva jelezte, hogy most mutat nekem valamit, ami bizonyára érdekelni fog. Megállt a 121. számú előadóterem előtt, kinyitotta az ajtót és beléptünk. Először nem akartam hinni a szememnek: a tábla fölött van Magyarország legelső egyetemének, az 1338-ban alapított Budai Egyetemnek a címere. A címer felett van a Magyar Megszentelt Korona, a címer és a korona U alakban virágmotívumokkal van körülvéve. Az egész kép ízléses fafaragással készült. A mennyezet paprikavörös alapon kazettás keretekben aranszínű tulipán motívumokkal van díszítve. Ahol a négy fal a mennyezettel érintkezik, a Magyar Himnusz első versszakának szövegét vésték fába araszos betűkkel magyar nyelven.

A terem jobboldalán a falba épített nagy üvegfalú kiállító szekrényben gyönyörű magyar népművészeti tárgyak: csipkék, porcelánok, hímzések, két magyar ruhás baba. A szekrény alatt az egész fal gyönyörű magyaros virágmotívumokkal kivésve, ami a tulipános ládára emlékeztet.

A színes üveg mozaik ablakok a magyar múltból vett legendás vagy valós történelmi alakokat ábrázolnak, a korai középkortól a 17. századig. Az egyik ablakon Nimród és fiai, Hunor és Magor, valamint a csodaszarvas képei láthatók. A másik ablak közepén van Mátyás király babérkoszorús feje oldalnézetben, felette balra a Hunyadiak címere, tőle jobbra a gyűrűt csőrében tartó holló, jelképezve Mátyás előnevét. Mátyástól jobbra egy egyensúlyban levő mérleg jelképezi nagy reneszánsz uralkodónk igazságos voltát. Az ablak alján az egyik szép mozaik a budai várat mutatja.

Az előadó asztala és a diákok székei tölgyfából készültek és stilizált tulipán motívumú faragásokkal vannak díszítve. Mielőtt elhagynánk a termet, a nagy tölgyfa ajtó egész felületét borító csodálatos fafaragás ejti csodálatba a látogatót.

A teremben látott díszítőelemek önkéntelenül is eszembe juttatták a Közép-Ázsiában látott, kísértetiesen hasonló ujjur, kirgiz és kazak díszítőelemeket. Ma már tudjuk, hogy ezek a díszítőelemek mind a közös török kultúra hagyományai.

A magyar nemzeti kultúrát jellemző előadóterem nem egyedülálló az egyetemen. A "Tanulás székesegyházát" ezen kívül még 22 különböző nemzeti jellegű előadóterem övezi. Ezek a termek az Amerikába bevándorolt különböző nemzetiségek időt és politikai határokat

átívelő műveltségének és emberi értékeinek állítanak emlékeztetőt, de nem emlékművet, hiszen a termeket a diákok naponta használják. Jellemző, hogy a termek nem országok, hanem népek kultúráját keltik életre. Így például az örmény előadóterem egy 10-12. századbéli keresztény szerzetesrend könyvtárának mintájára lett elkészítve kőből faragott, erőt sugárzó, széles ívű bolthajtásokkal. Ealba épített, szépen kiképzett gyertyatartó fölött a kereszt alatt a '301 A. D.' felirat emlékeztet az örményországi első kereszténységet államvallásra a világon.

Az első nemzeti előadótermet 1938-ban adták át a diákoknak használatra, a legújabbat, az osztrákokét most építik.⁷ A magyar terem 1938-ban épült Györgyi Dénes budapesti építészmérnök tervei alapján. A nemzeti terem megépítésének a gondolata több mint fél évszázaddal megelőzi a mai többnemzetiségű műveltség hagyományát ápoló, pártérdekeket szolgáló, divatos ún. multicultural politikát, azzal a különbséggel, hogy a nemzeti terem minden sovinizmus és politikai érdeket mellőzve képviselik a különböző nemzeti értékeket.

Nem véletlen van magyar terem a Pittsburgh-i Egyetemen. Pennsylvania bányái és Pittsburgh kohói, vasművei már a 19. század vége felé vonzották a bevándorlók tömegeit az Osztrák–Magyar Monarchiából, és később Csonka-Magyarországról. A nagyszámú magyar bevándorló Puskás Julianna kutató szerint már 1893-ban felépítette Pittsburghban az első magyar református templomot. Pennsylvania másik városában, Hazeltonban pedig a század végén épült egy magyar–szlovák római katolikus egyházközség, pár éven belül különválva és önálló magyar és szlovák egyházi életet folytatva.

Ma már eltűntek Pittsburghból a légszennyező kohók és vasművek, a levegő tiszta, a város szép, kellemes, élénk kultúrérettel. Van másik egyetem is és három főiskola. A 'rabló bárónak' tartott Andrew Carnegie városi szülött és leszármazottai jótékony alapítványaikból és közösségi támogatásból tartanak fenn egyetemet, két óriási, világszintű múzeumot, képtárat, hangversenytermet és könyvtárat. Ezekén kívül rengeteg más kulturális intézmény és szórakozó vagy környékbeli kiránduló hely is. És érdemes a Pittsburgh-i Egyetemen a 22 népi jellemző műveltségét is megnézni tehát. Ha a termekben nincs tanítás, az erre a célra képzett vezetők szakszerű magyarázatokkal kísérve mutatják be a termeket az érdeklődőknek.

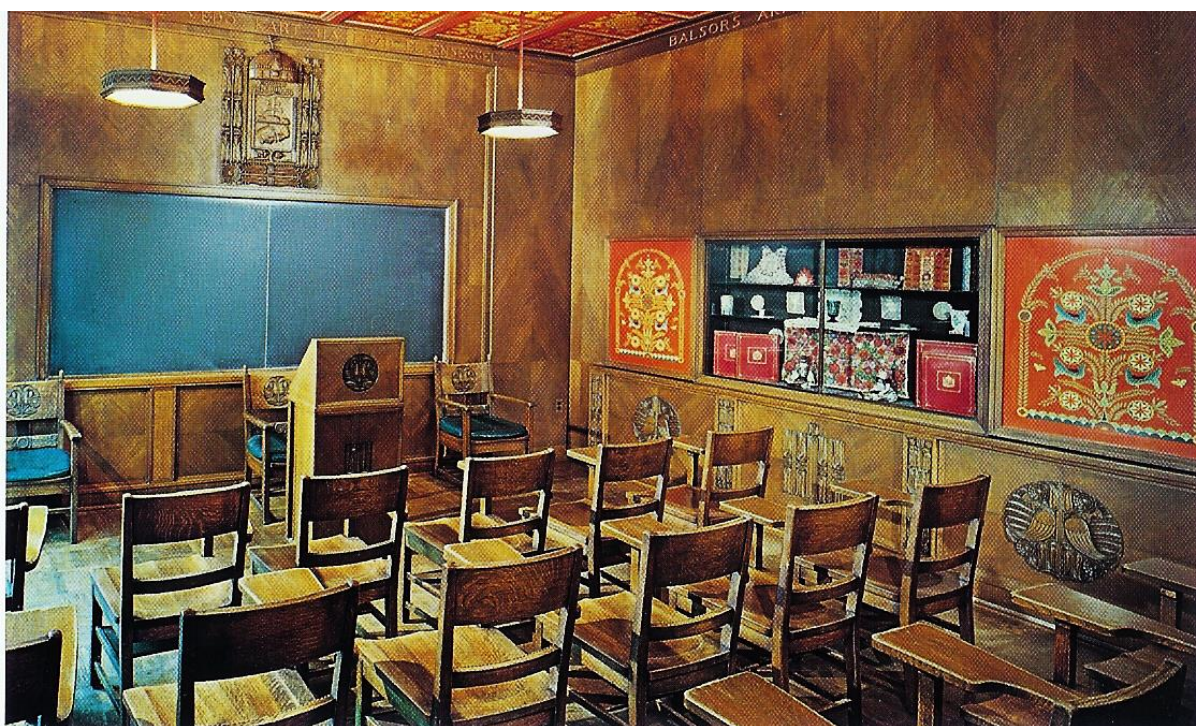
A tanulás székesegyháza (Cathedral of learning) a Pittsburgh-i Egyetemen.⁸

⁷ 2016-ról van szó.

⁸ <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/a8/CathedralFromSS.jpg>.

Gótikus székesegyház főhajójának mása a diákok társalgója.⁹

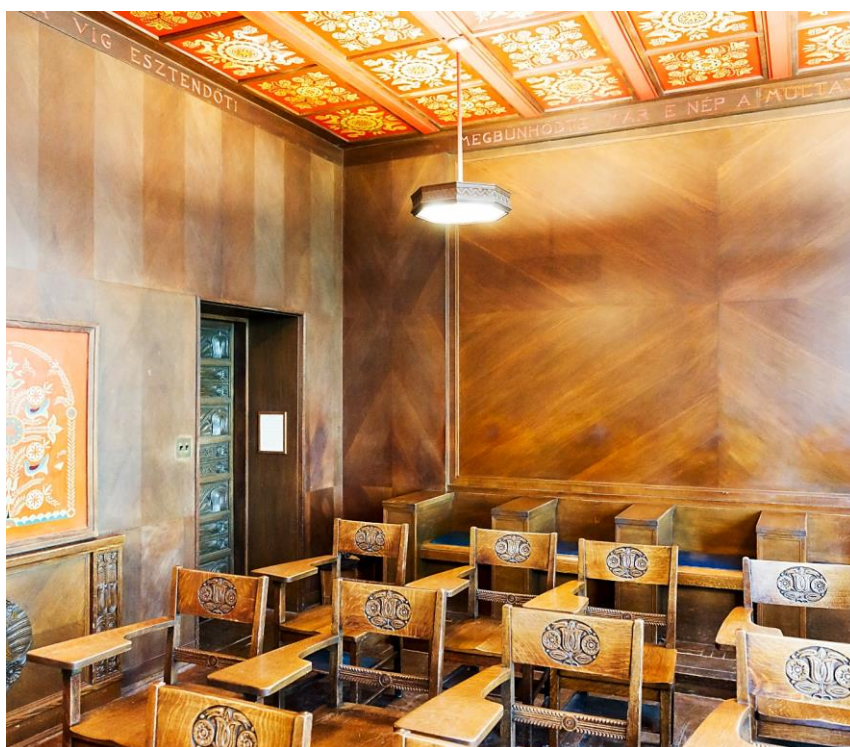
Magyar szoba a Pittsburghi Egyetem "Cathedral of Learning" épületében.¹⁰

⁹ <http://faithtravelfocus.com/wp-content/uploads/2011/09/cathedraloflearning.jpg>.

¹⁰ A Pittsburghi Egyetem "Cathedral of Learning" épületének alapkövét 1926-ban rakták le. Dr. John G. Bowman, az egyetem kancellárja, 1927-ben felkérte azokat a pittsburghi polgárokat, akik más országokból származtak, hogy támogassák nemzeti szobák ("Nationality Rooms") létrehozását. "Nemzeti szoba" bizottságok alakultak, amelyek gyűjtéssel teremtették elő a szobák költségeit. 1929-ben Dr. Kornis Gyula közoktatásügyi államtitkár és Ravasz

A Magyar terem kazettás mennyezete.¹¹

„Ahol a négy fal a mennyezettel érintkezik, a Magyar Himnusz első versszakának szövege van magyar nyelven araszos betűkkel fába vésve.”¹²

László református püspök látogatást tett az egyetemen. Ennek nyomán meggyőzték gróf Klebelsberg Kuno közoktatásügyi minisztert, hogy támogassa a magyar szoba létrehozását. A miniszter pályázatot írt ki a szoba terveire. A magyarországi zsűri által a pályázatok közül kiválasztott két tervet küldték el Pittsburghbe, ahol az egyetem és a "Magyar szoba" bizottság Györgyi Dénes pályázatát fogadta el. A szoba fábурkolatán az 1938. évszám szerepel, hivatalosan 1939-ben avatták fel. (<http://www.kfki.hu/~mzimanyi/giergl/pittsb-kepeslap01.jpg>.)

¹¹ <https://photos.tripomatic.com/photo/285x380nc/612664395a40232133447d33247d383635353637.jpg> és <http://libriscrowe.com/non/Images/P7191078.jpg>.

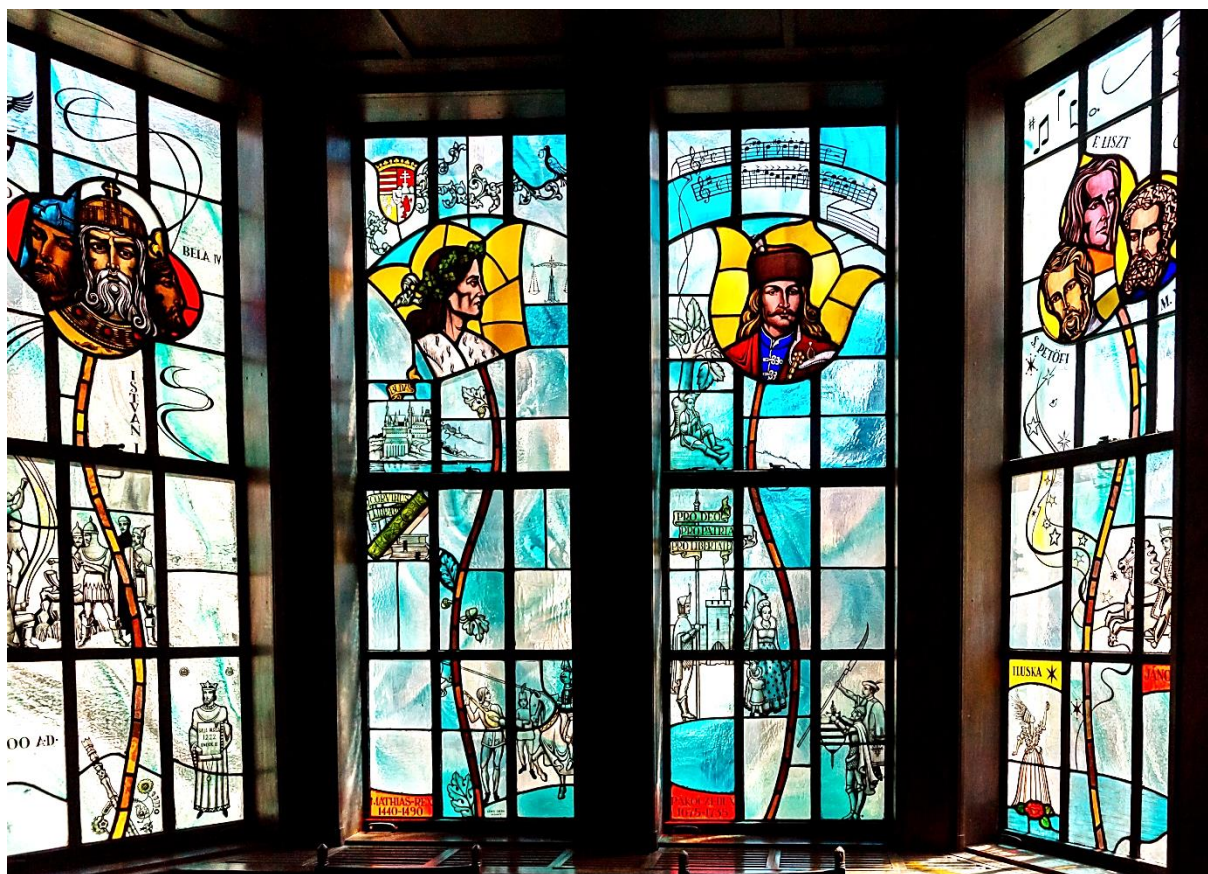
¹² National Rooms. Hungarian Room.

[https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/73/Cathedral of Learning Hungarian Classroom %2816803459006%29.jpg](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/73/Cathedral_of_Learning_Hungarian_Classroom_%2816803459006%29.jpg).

A Budai Egyetem 1388. címere, fölötte egy mennyezetkazetta.¹³

¹³ Cathedral of Learning Hungarian Classroom.
[https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/d4/Cathedral of Learning Hungarian Classroom \(168282_52581\).jpg](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/d4/Cathedral_of_Learning_Hungarian_Classroom_(168282_52581).jpg).

Pittsburghi Egyetem Magyar termének festett üvegablaka.¹⁴

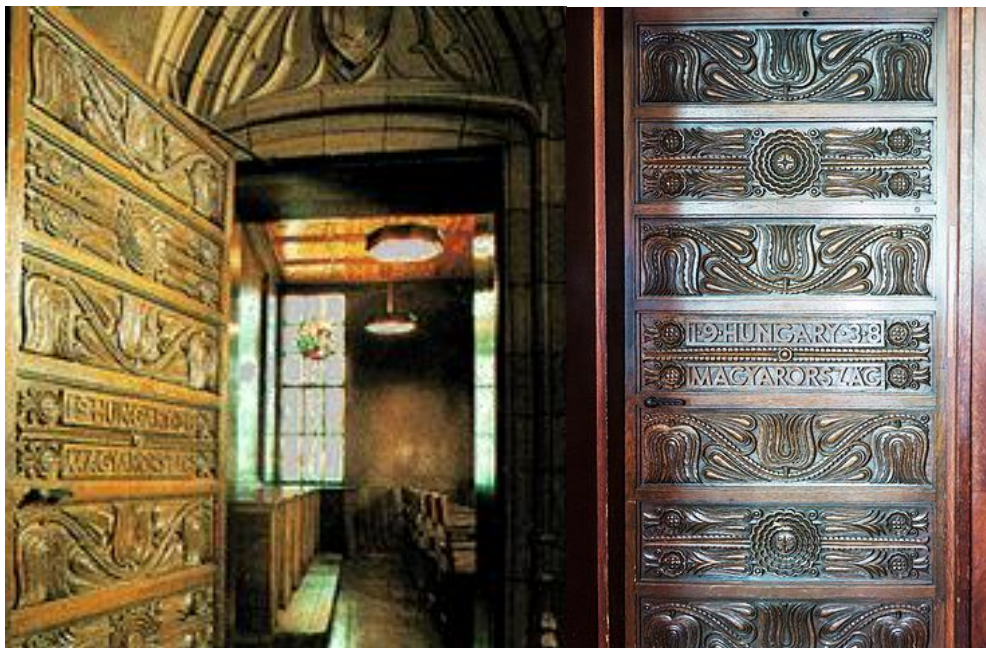

A tanári pulpitus és fafaragás a Magyar terem falán.¹⁵

¹⁴https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/51/Cathedral_of_Learning_Hungarian_Classroom_%2816622020097%29.jpg.

¹⁵ Lawrence Laude felvétele, 2006. és a Pittsburghi Egyetemi Könyvtár archívuma.

<http://www.giergl.hu/galeria.php?msg=QSBwaXR0c2JlcmdoaSBIZ3lldGVtIG1hZ3lhciB0ZXJt6W5layB0YW7>

Pittsburghi Egyetem magyar termének ajtaja.¹⁶

Kósa Géza (Melbourne)

Megtudtam, hogy történelmi előadás lesz a városban, amelyet egy zürichi társaság szervez. Bolond, aki el nem megy egy ilyenre! – mondtam magamban, és el is mentünk. Ott egy elegáns, lenyűgözően szuggesztív, okos ember beszélt, és olyan kérdéseket feszegetett, amelyekről egészen mást és más megközelítésben tanultam korábban. És mi fogott meg? Talán az, hogy nem adatokat közölt és nem papírról, hanem érzelmeket közvetített; a magyarságát adta. Bevallom, elcsodálkoztam, mert olyan korban nőttem föl, ahol az emigráció művészete és tudománya – legalábbis vitatott volt. De megnyert az előadó a határozottsággal vegyes szerénységével. Sohasem állított, mindig kérdezett és adatokat sorakoztatott föl. Szép előadás volt. Az előadó neve: dr. Csihák György. Aztán odamentem, és megkérdeztem: hogyan lehet ebben a szellemben többet megtudni? El kell jönni jövőre a ZMTE Magyar Östörténeti Találkozójára.

A jövő nyáron ott is voltam Kaposváron, 1993-ban. Hallgattam az előadásokat, csodáltam a szervezet toleranciáját, és barátkoztam. Meg aztán segítettem, ahol tudtam. Élményekkel tele jöttem haza. Aztán a következő évben is, de akkor az év végén kaptam egy meghívót, amelyben a Benczúr Hotelbe invitáltak elegáns évváró estélyre. El is mentünk, és ott szembesültem azzal, amire soha nem gondoltam volna, hogy felvesznek az Egyesületbe. Nagy dolog! – mondhatja valaki. Bizony, egy kecskeméti srác feljön Budapestre, és ott elegáns körülmények között, országos hírességekkel egy időben felveszik egy svájci tudóstársaságba. Nekem, nagy esemény volt. Kaposvár után Tapolcára költöztünk az östörténeti találkozókkal, de addigra Elnök úr egyre több feladatot adott, a végén már az egyik legjelentősebb segítőjének érezhettem magam. Magam nem végeztem tudományos munkát, de mindenütt ott voltam, ahol meg kellett fogni a

[hcmkgeHVscGl0dXNhPGJyPkxhd3JlbnNlExhdWRIIGZlhbpdGVsZSwgMjAwNg==&eid=0d55335dc3f4d2f5&start=MDIfYXZneWQuanBn](http://www.giergi.hu/galeria.php?msg=RmFmYXJhZ+FzIGEgcGl0dHNidXJnaC1pIG1hZ3lhcjB0ZXJlbSBmYWzhhbXicj5QaXR0c2JlcmdoLWkgRWd5ZXRIbWkgS/ZueXZ04XIgYXJjaGl2dW1h&eid=0d55335dc3f4d2f5&start=MDIfYXZneWQuanBn),
<http://www.giergi.hu/galeria.php?msg=RmFmYXJhZ+FzIGEgcGl0dHNidXJnaC1pIG1hZ3lhcjB0ZXJlbSBmYWzhhbXicj5QaXR0c2JlcmdoLWkgRWd5ZXRIbWkgS/ZueXZ04XIgYXJjaGl2dW1h&eid=0d55335dc3f4d2f5&start=MDIfYXZneWQuanBn>.

¹⁶[https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/6/6d/Cathedral_of_Learning_Hungarian_Classroom_\(16803455106\).jpg/320px-Cathedral_of_Learning_Hungarian_Classroom_\(16803455106\).jpg](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/6/6d/Cathedral_of_Learning_Hungarian_Classroom_(16803455106).jpg/320px-Cathedral_of_Learning_Hungarian_Classroom_(16803455106).jpg) és
<http://www.pittmag.pitt.edu/jan97/art/19.gif>.

munka másik végét. Jóval később, a 25. évfordulós ünnepségen, a legnagyobb ajándék az volt nekem, amikor Elnök úr azt mondta: Azért kedvelem a Mátyus Gyulát, mert amikor megjön, azonnal azt kérdezi: Mit segíthetek? Kell ennél nagyobb dicséret?

Kaposvár, Tapolca, Decs, Mártély, Hódmezővásárhely, Nyíregyháza, Szentendre. Kihagytam valamit? És Budapest, és minden évben a Benczúr szálló. Érdekes világ és nagyszerű emberek. Istenem! Micsoda emberek voltak: Kazár Lajos, Herényi István, Cey-Bert Robi, Csámpai Ottó, Juba Feri bácsi, Kovács Zoltán, Lukács József, Nagy Kálmán, Szekeres Pista, Lányi Ernő, Stampler Imre, és nagyszerű kecskeméti barátaim: Henkey Gyula, Gódor Jóska, az erdélyiek, pl. Sántha Pál Vilmos, és a lányok: Bencze Edit és Szabó Erzsike. Ez, persze, csak példálózás, hiszen ki emlékszik már a teljes névsorra. Arcuk, hangjuk, mosolyuk mind itt van előttem. Hogyan is lehettem volna Somogy megye tiszteletbeli polgára, hogyan juthattam volna el Svájc magyarországi nagykövetségére vendég-meghívottként, ha nincs a szervezet. És még egy! A szocializmus lista-lusta munkamódszerei után itt tanultam meg az új világ új követelményrendszerét, és ezzel lehettem később a munkámban sikeres.

A munka mellett, persze, volt pihenés is annak, aki elvégezte a rá kirótt feladatokat. Elnök úr sokat adott arra, hogy minden alkalommal legyen történelmi ihletettséggű kirándulás, vagy este hangverseny, esetleg néptánc a Balaton-parton. Két-három ilyen kirándulós szerda maradt meg bennem. Az egyik Kassai Lajos birodalmába Kaposmérőn. Azoknak mesélem el, akik nem jártak ott. Lajos megvett egy pár hektár dombot a faluszélén és vállalkozást indított. Amikor mi ott voltunk félig kész állapotban láttuk a beruházást, de amit nyújtottak, az egy életre szólt. Nemcsak rekonstruálták az ősi magyar fegyvereket, hanem megtanultak velük nagyszerűen bánni is, és ott ezt be is mutatták. Hát, ilyet láthat az ember már a tévében is! Csakhogy Kassai Lajos tudott még valamit, megőrizni az álmod! Úgy emlékszem, vacsora után ültünk a táborúz mellett és gyönyörködtünk a szépséges alkonyatban. A csapatunk egy dombtól körülölelt völgyben ejtőzött, amikor megtörtént a csoda. Az egyik dombtetőn, pont úgy, hogy a lemenő nap mögötte legyen, feltűnt egy X. századi lovas teljes felszerelésben. Előtte a fekete domb, mögötte a Nap, és a tetőn a lovas sziluettje. Hirtelen halálos csend lett. A lovas pár pillanatig álldogált, majd a domb túloldalán lassan leereszkedett és eltűnt a szemünk elől. Embereink a sokk után hatalmas tapsban törtek ki. Hiszem, hogy mindenkiben maradandó emléket hagyott!

Mátyus Gyula (Kecskemét)

Amikor Egyesületet elérte egy a trianoni békeszerződéssel kapcsolatos a Világhálózaton terjesztett körlevél, akkor én is hozzászóltam az egyesületi tagok közti levelezési címen. A körlevél egy Clemenceau-féle trianoni záróokmányról szólt és tájékoztatanságból vagy kétségbeesésből fakadt hírt terjesztett. Hiszen az elcsatolt területeken élő magyarság helyzete nyomasztóan rossz és valószínűen mindent elkövetnek, hogy ezen változtatni tudjanak.

Én – egy további hozzászóló által támogatott hozzászólásomban – azt javasoltam, hogy a probléma manapság nem Trianon és az utána következő szerződések, mert azokon már nem lehet segíteni, hanem a valótlan magyar őstörténelem tanítása Magyarországon. Ezért a magyar őstörténet föltárása legyen ezután a feladatunk, hiszen a trianoni tragédiához vezető út – többek között – ennek a hamis őstörténetnek a köveivel volt kirakva.

Nekem megvan a trianoni (1920) és a párizsi (1947) békeszerződések pontos másolata az aláírásokkal együtt. Egyikben sincs semmiféle záróokmány, amit az a körlevél terjesztett. Az 1920-as szerződés nem tiltotta meg Magyarországnak a revízió után való törekvést, ezért tudta Horthy kormányzó visszaszerezni az elcsatolt területek egy részét. Az 1947-es szerződés viszont hatálytalanná tette Trianont és megtiltotta a revíziót, miután visszaállította az előző határokat, plusz néhány faluval megtoldotta Csehszlovákiát. Három utódállam bomlott fel később, ami hatálytalanította a velük kötött 1947-es szerződést és ezt ki lehetett volna használni. Nem tettük, de valamilyen okból kifolyóan, jól vagy rosszul, Szlovákiával, Szerbiával és

Ukrajnával a rendszer- (vagy módszer-) váltás után Magyarország külön szerződéseket kötött, amiket nem hoztak nyilvánosságra, tartalmukat nem ismerjük.

Ezzel vége lenne a történetnek, ezen mi nem tudunk segíteni, le lehetne zárni az ügyet, ha mi, külföldi kutatók, és kivételesen néhányan otthonról, nem kezdtünk volna el foglalkozni az igaz magyar őstörténelemmel. Vannak közöttünk magas felkészültséggel rendelkező személyiségek, akik tudományos szinten bebizonyították, hogy a magyarság őshazája nem lehetett az Urál-hegység mögött. A nemzetközi genomprogram szerint a magyarság genetikai kitevője megegyezik Európa őslakosságának genetikai kitevőjével, mégpedig a Kárpát-medencében egyedülállóan magas európai aránnyal.

Ebbe már bele lehetne kapaszkodni és az ENSZ elé vinni az ügyet. Más kiutat nem látok mai lehetetlen helyzetből, amikor történelmünk nagy része a trianoni utódállamok területére esik és sorra kisajátítják azt, maguknak tulajdonítva olyan eseményeket, amik megtörténtek, ők még államformáló népként nem is léteztek. Bár amint a világhelyzet mutatja, bonyolult és nehéz az igaz múltig eljutni a kutatóknak, amikor ideológiai, nagy- és kisnemzeti valamint világméretű események, gazdasági és hatalmi érdekvonalak gátolják a kutatás útját. Közben a magyar történelmi tudat terhei sokféle szokatlan útra terelik a kutatást, néha megalapozottan, de sokszor nem.

Azonban a sikeres tájékozódást ennek ellenére meg lehet találni a ZMTE-honlapon. Láthatóan az Egyesület több tagja teljesen egyetért abban, hogy a magyar nyelv és nép a Kárpát-medencében alakult ki és túlélte több – néha fegyveres – bevonulást melyekkel egyesülve tovább fejlődött. Csatlakozom álláspontjukhoz, és ennek megalapozottságát messze korszerűbbnek tartom tudományosan, mint az erre vonatkozó hagyományosan tanított uráli származási elméletet, avagy az ez ellen kialakított turáni származtatást. Máshol sehol nincs ilyen erőteljes műhely ebben a tárgykörben, mint a Zürichi Magyar Történelmi Egyesületben.

És erre a Kárpát-medence több tízezer éves történetének tanulmányozása vezetett minket. Belátom, aki ezen a kutatáson nem küzdötte át magát évek hosszú során keresztül, és nem vetette ki az összes tévtant mint meghaladottat, nem tud egykönnyen megvilágosodva az új, igaz elmélettel egyetérteni. Figyelve a szakirodalmat, már évtizedek óta nem látok semmilyen előrelépést a hivatásos – szerintem hamis – magyar őstörténetírásban. Azt viszont igen, hogy annak korábbi képviselőinek állításait sorra-rendre megcáfolja a más tudományterületeket is bevonó új kutatás, amit viszont nem tanítanak az egyetemeken.

De ez nemcsak a magyar őstörténetre vonatkozóan igaz, hanem a hamis indoeurópai és szláv beállításokra is. Nyelvészeink elsőrendű munkát végeztek a finnugor nyelvcsalád kivizsgálásával, amely éppen olyan jó, mint akármelyik más nyelvhasználat. Az egyetlen kivétel az uráli őshaza lenne, amit mi nem tudunk elfogadni. Itt nem a hasonló nyelv jelenlétéről van szó, hanem egy olyan egységes korai társadalom kialakulásáról az Ural hegység vidékén, amely létre tudott volna hozni egy elszigetelt nyelvet más külső behatás nélkül. Az a terület erre nem alkalmas, de az elszigetelt Kárpát-medence nagyon is megfelel.

Azonban az ottani nyelvi jelenlét egy nagykiterjedésű hajdani nyelvterületet jelez, amely a Duna vidékétől a közép-ázsiai pusztákig terjedt. Más elfogadható magyarázatot nagyon nehéz lenne erre találni. Tehát lehetne egyesíteni az eddigi eredményeket és a meglévő erőket otthon és külföldön, hogy ne a széthúzás, hanem az összefogás jellemezze ezentúl a magyar őstörténet kutatókat, azzal, hogy kiegészítjük azt a vékony körszeletet, amit az uráli, az indoeurópai és a szláv vonatkozásunk jelent, a többi vonatkozással amit az eurázsiai őstörténeti és ősi nyelvi vonatkozás jelent a sumértól és etruszktól a keltáig.

Ennek alapjait már kidolgozta a sokunk által ismert nemzetközi kutatás, aminek eredményeit valamiért nem engedik be a magyarországi tudományos közéletbe. Akadályok gördülnek az ellen, hogy megismerhessük az összeurázsiai kapcsolatokat, ami egészen más őstörténetre, sokkal régebbi világnak a folytonosságára mutat rá, amit a genetikai és egyéb jelentős tudományos eszközökkel már igazoltak.

Olyan mély ismeretek, képességek és tudás közvetítődéséről van tehát szó, amiről a magyarok semmi áron nem voltak hajlandók lemondani Európa közepén hosszú történelmük során, bármekkora áldozat árán sem.

Lehet, az én megfogalmazásom nem mindenben egyezik az egyesületi tagok által használt fogalmakkal, de a lényegét közel azonosnak látva remélem, hogy egyetértenek majd velem az alábbi levél tartalmával és szándékával. Ezt elküldtem az illetékes állami vezetőnek, hogy tájékoztassam a birtokunkban lévő nemzeti kincs és világörökség tényéről és segítséget kérjek tőle sorsunk megfelelő alakításához.

A miniszternek írt levelemre kaptam választ, de nem tőle, hanem a helyettes államtitkártól. A levél meglepően hosszú, párbeszéd stílusú, de számunkra kevés használható lényeggel. De az a kevés lényeg rendkívül fontos, például: A Kárpát-medencei ősiség aktív része a kutatásnak; nem ellenzi a sumér-magyar rokonságot; szerinte nem teljesen tisztázott a magyarok őstörténete, amin dolgoznak, ezért most többféle álláspontot mutatnak be a tanulóknak. Végül tájékoztat, hogy a történelmünket érintő tananyagtartalmak tekintetében a Magyar Tudományos Akadémia által kiadott állásfoglalások az irányadók. Mindebből azt veszem ki, hogy nekünk először az Akadémiával kellene felvenni a kapcsolatot.

„Balogh Zoltán Miniszter Úrnak, Emberi Erőforrások Minisztériuma, 1054 Budapest, Akadémia u. 3 HUNGARY 2016. június 2.

Igen Tisztelt Miniszter Úr!

Életem alkonyán írom e levelet abban a reményben, hogy Ön mint a magyar közoktatásért felelős miniszter, szabályozni tudja fajtánk kilétének tanítását.

Angol nyelvterületen való 60 éves életem alatt állandóan emlékeztetve voltam az ázsiai magyar horda betörésére a szláv lakosú Kárpát-medencébe 896-ban. Ezt tanítják a nyugati iskolákban, itt Kanadában is, ezt közlik az enciklopédiák és ez az általános felfogás rólunk, magyarokról.¹⁷ Tehát hazánk megcsonkítása a nemzetközi felfogás szerint jogos volt 1920-ban Párizsban, mert mi betolakodók vagyunk Európában. Ez a szomorú tény és az 1956-os felkelés szovjetek által való leverése készített történelmünk és nyelvünk átvizsgálására.

Mint a Kanadai Állami Térképészeti Intézet okleveles térképésze, munkám része volt a földrajzi nevek kiértékelése és eredetük kivizsgálása. Ez vezetett 1976-ban a Canadian Institute of Onomastic Sciences és utódszervezetének a Canadian Society for the Study of Names örökös tagságához. Az Onomastica Canadiana tudományos igényű folyóirat szerkesztői tisztségét kilenc évig láttam el. Munkám mellett előadásokat tartottam kanadai magyar hely- és vezetéknevekről egyetemeken és nemzetközi konferenciákon, melyekből az Onomastica Canadiana is többet leközölt.

Az ezredforduló után kapcsolatba kerültem a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület több tagjával köztük Dr. Csihák György elnök úrral és az Acta Historica Hungarica Turiciensia jelenlegi szerkesztőjével Dr. Darai Lajossal, aki tanulmányaimat leközölte. Az egyesület fő tevékenysége a magyar őstörténet kutatása és megoldások kidolgozása.

Munkám eredménye dióhéjban: A magyarság őshazája a Kárpát-medence, nyelvünk ott fejlődött ki és onnat terjedtünk keletre, beleértve az Urál mögötti területet is, majd Mezopotámiába. Ez azt jelentené, hogy a finnugor elmélet nyelvi része elfogadható, az uráli őshaza azonban nem. Ezt kellene megváltoztatni. Ezek szerint a mi nyelvünk áll legközelebb ahhoz az alapnyelvhez, amiből a mai szláv nyelvek is merítettek, ámbar ezek közös szavak helyett szláv kölcsön-szavaknak vannak nyilvántartva etimológiai szótárakban.

A honfoglalók 'Hungar' neve, amint a régi krónikák nevezik őket, nem rokonértelmű a 'Magyar' névvel. Nem is lehet, hiszen a hunok, avarok és hungarok török népek voltak. Személyneveik a török nyelvekből származnak, egy sem vezethető le a magyar nyelvből. Ezt igazolja a genetikai kutatások eredménye is, amely szerint a magyarság genetikai kitevője

¹⁷ Webster's New Geographical Dictionary. G. & C. Merriam Company, Publishers. Springfield, Massachusetts. 1977. 519. oldal: "Hungary: ...formerly Slavic, occupied by Magyars c. 893-901 A.D."

(DNS) megegyezik Európa őslakosságával, de különbözik Árpád népének genetikájától.¹⁸ Mi magyarok óriási hibát követtünk el, amikor azonosítottuk magunkat velük, miután nyelvileg asszimiláltuk őket. Ennek oka és időpontja még nincs tisztázva.

A probléma: Mi külföldi kutatók nem tudjuk a rólunk, magyarokról alkotott téves felfogást megváltoztatni addig, míg Magyarországon ez nincs megváltoztatva.

Csak egy példát említek a sok közül. Az utolsó nemzetközi konferencia, amelyen részt vettem 2008-ban, a Névtudományok Nemzetközi Kongresszusa volt. Ezen a kongresszuson több magyarországi egyetemi tanár tartott angol nyelvű előadást. Dr. Tóth Valéria, a debreceni egyetem tanárának előadása így kezdődött: „When entering the Carpathian Basin in the 9th century, the Hungarians found a decisively Slavic population on the territory, so toponyms were formed based on the already existing toponymic system.”¹⁹

Az egész előadás arról szólt, hogy a magyar honfoglalók szláv népre telepedtek rá a Kárpát-medencében, és tőlük vették át az ott talált helyneveket. Ez nagyon tetszett a hallgatóságnak, hiszen a nyugati országokban, és úgy sejttem Magyarországon is, ezt tanítják. Hiszen Dr. Tóth egyetemi tanár, ő tudhatja, mit tanít. Elgondolkoztató, hogy nem tudott, vagy nem akart különbséget tenni a török hun-gar és a magyar népnév között. Még elgondolkoztatóbb, hogy saját nevének etimológiáját sem tudta. Szerinte a Tót név Szlovákot jelent, ami nem helyes, mert a TESZ szerint a latin teutoni rövidített változata, jelentése 'germán nép'.²⁰

A következő évben (2009) még előadtam a *The Names Testify* című dolgozatomat²¹ Ottawában a Carleton Egyetemen, de utána feladtam a magyar ügyekkel való foglalkozást, mert hiábavalónak látom. A jövő nemzedékét olyan tanárok tanítják a legfelsőbb fokon, akik képtelenek felismerni vagy nem fogadják el a legújabb kutatások eredményeit. Még mindig az Urál mögül vándoroltatják őseinket. A szerencsétlen magyar népért csak imádkozni tudok, bár már abban sem bízom, mert már 1100 éve imádkozunk, de helyzetünk állandóan rosszabbodik. Tisztelettel Nógrády Mihály s. k.”

Nógrády Mihály (Ottawa)

Idős barátom, vitéz DDr. Juba Ferencz bécsi lakos budapesti lakásán beszélgettünk 2004-ben a magyar hajózás történetéről, amikor felvetette, hogy mi lenne, ha kapcsolatba lépnék a Zürichi Magyar Történelmi Egyesülettel (ZMTE). Mivel olyan ember ajánlotta számomra ezt a tudományos műhelyt, akinek a szavára érdemes volt adni, felvettem a kapcsolatot Dr. Csihák György egyesületi elnökkel. Míg vártam az elnök úr válaszára, kicsit kutakodtam az egyesület dolgai felől. Meglepődve láttam azt a sokrétű kutatási területet, amelyekben az egyesület tagjai alkottak. Őstörténet, íráskutatás, genetika, magyar történelem stb. Az egyesület sokrétű kutatási területe bennem első meglátásra azt ébresztette fel, hogy egy amatőr történész csapattal van dolgom, hiszen annyi mindent szakszerűen nehéz feldolgozni.

Nagy örömmel vettem, hogy 2004-ben felkértek előadásra, – előadásom címe: *Kelta oppidumok Magyarországon* – mivel akkoriban, de még manapság is alig jut megnyilvánulási

¹⁸ Raskó István: *Honfoglaló Gének*. Medicina Könyvkiadó Zrt, Budapest, 2010.

¹⁹ „A 9. században a Kárpát-medencébe érve a magyarok döntően szláv lakosságot találtak a területen, így a már meglévő toponimarendszer alapján alakultak ki a helységnevek.” (Tóth Valéria: *Settlement Name Strata in the Multilingual Carpathian Basin. Proceedings of the 23rd International Congress of Onomastic Sciences. August 17-22, 2008*. York University, Toronto. 997. oldal.)

²⁰ Benkő Loránd, et al: *A Magyar Nyelv Történeti–Etimológiai Szótára 3. kötet*. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1967. 951. oldal.

²¹ Angol nyelvű előadásaim megtalálhatók a világhálózaton. Címe: <http://michaelnogrady.wix.com/magyar-history>. A *The Names Testify* magyar fordítása is ott van *A nevek bizonyítanak* cím alatt, valamint az *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 31. évfolyam 5. számában (az Alapvetés kötetben) is 2016-ban: https://epa.oszk.hu/01400/01445/00019/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_5_0933-0978.pdf.

lehetőséghez az, aki nem tagja egy állami tudományos kutatóintézetnek, felsőoktatási intézménynek. Szerencse, hogy az előadásomra alaposan felkészültem, és ezért könnyűnek éreztem a rám váró estét. Az előadás rendben le is zajlott és én már örültem annak, hogy túljutottam a megmérettetésen. De az örömöm korai volt! Mert csak ekkor jöttek a hozzászólások és kérdések.

És ekkor kellett rádöbbenem, hogy nem amatőrökkel állok szemben. Akadémiai nagydoktor, egyetemi és főiskolai tanárok, muzeológusok, régészek stb. zúdították rám kérdéseiket, amikkel ugyan csak megizzasztottak. Mikor hazaértem és feleségem kérdezte, hogy miképp sikerült az este, fáradtam csak ennyit mondtam neki: Jobban megizzasztottak, mint az államvizsgámon.

Szó, mi szó, eleinte sokkal sűrűbben eljutottam az egyesület rendezvényeire, mint ahogy manapság azokon részt tudok venni. Pedig érdemes meghallgatni az elhangzó kutatási eredményeket, felvetett gondolatokat. Én igazából tanulni járok az előadásokra, noha történész egyetemi diplomám van. Mikor időm engedi, továbbra is tartok előadást az egyesület keretén belül, ahová 2006-ban vettek fel rendes tagnak, és 2007-ben választottak be a Tudományos Tanácsba.

Igen, tanulni megyek, mikor meghallgatom mások munkáit. Érdekes olyan felvetéseket átélmélni, amelyek jócskán eltérnek az általános történetírástól, hivatalos nyelvészeti irányzatoktól. Noha ezen előadásokat gyakran nem történészek tartják, mégsem nevezném őket amatőröknek, mivel saját eszközeikkel igyekeznek az általuk felvetett gondolatokat, témaköröket körüljárni.

Nem mondom, hogy minden történeti, nyelvészeti felvetéssel egyet is értek. De fontos, hogy a nem hivatalos nézeteket is megismerje az ember. Hogy miért? Azért, mert ha egy tudományos körben azt mondják, hogy XY nézete mennyire hibás, akkor tudjam, hogy miről is van szó. Ha ugyanis nem ismeri az ember a legtöbbet idézett szakemberek által bírált nézeteket, úgy arról véleményét sem lehet mondani.

Az Egyesületben az egyik legnagyobb élményem volt a 2006-ban megrendezésre került mártélyi ZMTE XIX. Magyar Őstörténeti Találkozó és a XIII. Magyar Történeti Iskola. Ide családommal együtt érkeztem. Ezen a tudományos találkozón 3 kontinens: Amerika, Ausztrália és Európa 13 országából 35 előadó 60 előadása hangzott el július 9-16. között, amit 126 fős közönség hallgatott végig az előadókon kívül.

Nagyon megfogott az a családi légkör, ami az egész rendezvényt átjárta. Külön emlékezetes számomra az éjszakába nyúló esti beszélgetés az étteremben. Ez a rendezvény életre szóló élményt jelent a számomra, de azt hiszem, hogy az ott lévő családtagjaim számára is. Ez abban nyilvánult meg leginkább, hogy a 2007-es hódmezővásárhelyi ZMTE XX. Magyar Őstörténeti Találkozóra kislányom is elkísért, mert megszerette a történelmet. Én ezen a találkozón a pozsonyi csatához kapcsolódó témát választottam előadásom témájául – *Miért hallgatnak krónikáink a pozsonyi csatáról?* – címmel.

Számomra külön öröm az egyesületen belül, hogy egykori tanárain, mint J. Újváry Zsuzsanna és Váralljai Csocsán Jenő társaságában adhatok elő, de jó, volt évfolyamtársaimat is meghallgatni. Az egyesület egyik nagy előnye, hogy tanár és tanítvány egyaránt teret kaphat saját kutatásainak bemutatására, és arra, hogy adott esetben vitázzanak is egymással egy-egy kérdéskörben. Igen fontosnak tartom az egyes előadások utáni vitafórumokat. Ezek során igen sok hasznos információ hangzik el, illetve gyakran az adott téma egy-egy szeletét részletesebben is körül lehet járni. Ez különösen akkor fontos, ha olyan témakör, vagy megközelítési mód kerül felvetésre, amely eltér a hivatalosan propagálttól. Ilyen előadásokra gyakran kerül sor az egyesületben, például írástörténet vagy történeti genetika témakörben. De gyakoriak az olyan előadások is, amikor egy-egy történelmi személyt vagy eseményt mutatnak be, a szokványostól eltérő módon.

Az egyesület előadásainak értéke, hogy mindig magas tudományos színvonalat képviselnek, mivel azokhoz a tudományos háttér felvonultatása, a források megjelölése, stb. előírt követelmény. Tehát a tudományos kritériumokat be kell tartani, akár amatőr, akár hivatásos történész, irodalmár, stb. az előadó. Aki pedig esetleg nem készül fel alaposan, az ugyan csak nehéz helyzetbe kerülhet az előadás utáni vitafórumon.

Egyesületi aktív tagságom egyik legnagyobb élménye az esztergomi reneszánsz konferencia volt. Az egyesülettel 2008-ban ismerősként tértünk vissza ebbe a városba, mivel 2007-ben tartottunk már itt egy konferenciát. A 2008-as tudományos tanácskozás helyi házigazdája az Esztergomi Vármúzeum egyik kutatója, helytörténész volt, aki felajánlotta, hogy bemutatja nekünk a várat és Esztergom rejtett ritkaságait. A tárlatvezetést 30 percesre terveztük, de 3 óra lett belőle. Szinte körül kőre jártuk végig a várat, hallgattuk, hogy mit miképp restauráltak, és mit kellett volna másképp helyreállítani. Végül felkerestük a Duna-parton a török dzsámit. Ritkán tanultam annyi mindent magyar történelemből egyszerre, mint ezen a konferencián és városvezetésen. Nagyon sajnáltam, hogy ekkor nem hangzott el Váralljai Csocsán Jenő professzor úr kiváló reneszánsz előadása, de később sikerült azt egy másik alkalommal meghallgatnom.

Az előadások mellett az egyesület egyik nagy érdeme a publikációs lehetőség. Nagy bánatomra, azonban 2006 óta lényegében ez átkerült az internet világába. Lehet, hogy ódivatú vagyok, de számomra az igazi publikáció az, amit kézbe tudok venni. Mondom ezt úgy, hogy publikációim közül azokat, amik neten jelentek meg, sokkal többen használják, mint a könyvekben megjelent írásaimat.

Tizenkét éve ismerem ezt a tudományos kutatóműhelyt. Ezen idő alatt azt láttam, hogy kezdetben az előadásokon, még az „Aranytízben” (Budapest Arany János u. 10.) is 40-50 ember is összejött. Ma alig jön össze egy-egy előadásra 20 fő. A korábbi évek nagysikerű Magyar Őstörténeti Találkozóit és Magyar Történelmi Iskolái abbamaradtak, és ritkább a tudományos konferencia is. Pedig ezek a rendezvények rendre felpozícionáltak az egyesület és barátainak az életét. Sajnos, az ezek helyébe lépő tudományos műhelyek – meglátásom szerint – még nem érik el a kívánt hatást. Sajnos az aktív tagság egyre idősebb, és kevesen jönnek a fiatalok. Ennek talán az az oka, hogy az egyesület megjelenése a felsőoktatási intézményekben, noha azok tanárai aktív tagjai a ZMTE-nek, – és a Kodolányi János Egyetemmel folytatott nemzeti történelemtanár-továbbképzés és a Nemzeti Közszerződési Egyetemmel tartott közös tematikus tudományos konferenciák ellenére – nem válik eléggé vonzóvá az egyetemi hallgatók számára. Talán, ha oktatási időben, további felsőoktatási intézményekben lehetne tudományos konferenciákat tartani, akkor a fiatalok jobban felfedezhetnék ezt a kutató-műhelyt.

Igen, az egyesület egy kutató-műhely, amely igen sok tudományos publikációt tett le az asztalra, illetve sok kutatási ötletet hintett el a köztudatban. Sajnálattal olvastam dr. Csihák György elnökúr levelét arról, hogy a magyar kutatóintézetek, múzeumok mennyire nem becsülték meg a nekik átadott egyesületi anyagokat. Talán azért, mert azok nem csak a hivatalos történetírást, íráskutatást, stb. tartalmazták. És Hunfalvy János (1820-1888) óta tudjuk, hogy az, ami nem „hivatalos”, tűzre való. Sajnos hazánkban csak annak van értéke, ami elnyerte az MTA tetszését. És ez így van akkor is, ha időközben több dologról is kiderült, hogy az MTA álláspontját jócskán meghaladta már a tudomány.

Erre egy példa a finnugor elmélet. Itt az ideje egy új magyar őstörténet felállításának. No, nem olyanak, amiben minden és mindenki magyar, hanem egy olyanak, ami alapján magyarázatot adhatunk a honfoglalás kori nemzetünk állapotára. Én a jövőben nem egy, hanem több őshazát keresnék, mivel nemzetünk Etelköz óta kevert népességű.

Sok esetben jó elővenni az egyesület kiadványait, – én is többször megteszem – mert egyes kérdéskörök jobb megértéséhez egy szélesebb látásmód igencsak szükségeltetik. Jó volna, ha a ZMTE továbbra is helyet tudna adni az új gondolatoknak, mivel a középkorban már megtanulta az emberiség, hogy attól, hogy egy diktátor azt mondja, hogy a fekete az fehér, a

fehér attól még fehér marad. Ha a ZMTE átmegegy egy szigorúan szakmai (történész, történeti földrajz, stb) irányba, akkor elveszíti a különlegességét, ami kiemelte a többi történész közösség közül. Tehát, jelenjen meg továbbra is sok új nézet, felvetés, de azt mindig vessük alá kritikának. E kritika elsődleges fóruma az előadások utáni beszélgetések. Ezek a beszélgetések pedig alaposan feltárhatják az adott kérdést, problémakört, az előadó felkészültségét stb. Ezt anno én a saját bőrömön is megtapasztalhattam.

Rihmer Aurél (Budapest)

Tisztelettel emlékezem azokra a honfitársainkra, akik Hazájukat elhagyni kényszerültek, de gondolataikban az Anyanyelvük ápolása, a Szülőföld szeretete, múltjának, jelenének mélyreható ismerete, jövőjének alakulása szívügyük maradt. A Szülőföld múltjának és jelenének tényszerű bemutatása, történelmének valóság-hű feldolgozása, Anyanyelvük ápolásának igénye hozta létre a Zürichi Magyar Történelmi Egyesületet – a Haza iránti szeretet és hűség megnyilatkozásaként e hazafiak közreműködésével.

A múlt és a jelen történelmi hűséggel történő feldolgozása, bemutatása hatással lehet a jövő alakulására. Ezért nagyon fontos a történelmi igazságot feltárni, közkinccsé tenni. Ehhez a törekvéshez és megvalósításához csatlakozott az Egyesület magyarországi csoportja is, amelynek munkájába én is bekapcsolódtam.

Elnökünk, dr. Csihák György, aki az Egyesület alakulása óta elnöke, meghatározó tagja a Csoportnak, olyan lelkesedéssel tevékenykedik, hogy aki a közelében dolgozik, szintén nagyon lelkes, lelkiismeretes közreműködéssel vesz részt a közös szellemiségű munkában. Ez a szorgalmas munka, előadásaink, kiadványaink sokaságán is mérhető. Rendezvényeinken, országos- és nemzetközi elismertségű előadókkal megtartott előadásokon keresztül is ismertetjük, adjuk közzé az új kutatási eredményeinket. Az új kutatási eredmények ismeretével az előadásokon résztvevők tovább vihetik és terjeszthetik az igazi, hiteles, történelmi ismereteket Hazánkról.

A magyarországi egyesületi csoport állandó székhelyén, Budapesten, az V. kerületben, az "Arany 10" Rendezvény Központban, egy szokásos, havonta megtartott, összejövetelük résztvevőjeként ismerkedtem meg az Egyesület tevékenységével. Tekintve, hogy Hazánk történelmének bemutatásáról hasonló a véleményem az Egyesületben uralkodó állásfoglalással, szívesen csatlakoztam az Egyesülethez. És a ZMTE elnöke készséggel fogadta és lehetővé tette, hogy tagsággal, bekapcsolódva a közös munkába, a fő kutatási témám, – gróf Széchenyi István életének, munkásságának, tevékenységének, korszakának feldolgozásával foglalkozó előadásaimat, tanulmányaimat – az Egyesület keretén belül is közkinccsé tegyem.

A budapesti csoport eredményes munkájához nagyban hozzájárul, hogy a ZMTE Vezetősége, tagsága olyan kellemes, tudományos vitákra alkalmas légkört teremtett, hogy öröm velük együtt dolgozni, tudományos vitatott nézeteket, álláspontokat tisztázni, egyeztetni, megoldani. Ezért a szabad, hitelesen feldolgozott, közreadott történelmi ismeretek terjesztésén tevékenykedő szakemberek jó együttműködése miatt szeretek itt tag lenni és az alkotó munkában részt venni.

Sancz Klára Lujza (Budapest)

Nem tudom, nem értem – de a Zürichi Magyar Történelmi Egyesületben kérdezhetem.²²

Nem tudom milyen ez a világ, nem értem a működését. Nem tudom, hogy miért hirdetik az, ami nem volt, s miért van az történelemmé nyilvánítva, ami nem történt meg.

²² V. ö. Jóemlékeztű Tibai Takács József (1957-2002) a Zürichi Magyar Történelmi Egyesületben. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 34. évf. 4. szám. 2019. <https://epa.oszk.hu/01400/01445/00058/pdf/>.

Nem tudom, hol vannak a történelmi tények, cselekedetek. Nem értem miért van átfestve a zöld kékre. Nem tudom miért nem gyanús senkinek a kékre mázolt lopott fű, s nem tudom, miért nem látják az emberek a kékre festett piros varjakat.

Nem érteni azokat, akik számára a sötét a fény, s a fényben árnyékba bújnak, majd a sötét beálltával újra dúlnak.

Nem tudom, miért nem tudom, nem értem miért nem tudom, nem tudom miért nem értem, s nem értem miért nem értem.

Fogalmam sincs, miért nem értem, s miért nem tudom. Érthetném, ha tudom, érthetném, ha tudhatnám, érteném, ha tudhatnám, s mindezt sokszoronta fokozhatnám.

Nem értem a magyar nyelvészeket, tanárokat, történészeket. Nem értem, miért kell önmagunknak hazudni, mi az önámítás, önbódítás célja. Nem értem az okos nyelvészeket, hiszen a vályú vájva van, a tojás pedig a madár hátsó felén való (ki)tol(y)ás.

Nem tudom, nem értem miért kell minden magyar szavat erőszakkal szláv, germán, latin eredetűnek nyilvánítani.

Nem értem a tanárokat, tanítókat, kik a (őszerintük hülye) gyerek fejébe verik a tudományt.

Azt sem tudom, mi az a tudomány. Nem értem az egész tudományt, mert tele van ellentmondásokkal, önmagát hazudtolja, és ámit.

Nem értem mi a különbség a tudomány és az igazságosság között.

Nem tudom, miért tanítják, hogy a földművelést, az állattenyésztést, sőt a megerendszert es azoktól vettük át, akiknek nem volt. Nem értem, nem tudom miért nincs nekik ma pl. megerendszerük. Nem tudom, miért nem hagytunk belőle nekik egy kicsikét.

Nem értem ezt az értelmetlenek alkotta értelmes világot, mert ha megérteném, eltűnne Kölcsey, Fáy, Arany, Jókai, Mikszáth, Bolyai, Körösi Csoma, Orbán Balázs, Szkárosi Horvát, Balassa, Györk barát, stb. Sokan hiányzanak, de a sor végeláthatatlan. Nem értem, miért maradtanak ki többnyire az oktatásból.

Nem értem, miért néz hülyének egy magyar nyelvet és irodalmat tanító tanár, ha megemlítem neki Veresmarthy Mihály nevét. Nem tudom, miért gondolja ő azt, hogy én őt hülyébe veszem. Nem értem miért nem tudja Veresmarthy Mihályt Vörösmarty Mihálytól megkülönböztetni.

Nem tudom, nem értem.

Nem értem a történészeket, nem értem az ún. kezdeti vereségeket, nem értem, hogyan lehet egy menekülő hordának államot alapítania.

Nem értem a kereszténység felvételét. Nem tudom, miért kezdődik a kereszt körrel, mint a napkereszt.

Nem értem a kezdetet, nem értem a véget. Sőt nem tudom, honnan es tudhatnám, hogy hol a kezdet.

Nem tudom, kijött a fehér kunok előtt, nem tudom, mi volt Atiláig, kik voltak az avarok.

Mikor jött Árpád, hol van Verecke, volt-é honfoglalás?

Nem értem miért van Géza és fia István között kiásva egy nagy árok, holott az uralkodás örökléte ott a legfolytonosabb.

Nem tudom, miért nem mertének Gézával kikezdeni, s miért kötözködtenek bele Istvánba.

Nem értem, miért volt Géza neve es István, s miért élt Géza Istvánban.

Nem értem, miért folytatták belé Istvánt Imrébe, nem értem, miért volt Péter kétszer es.

Nem értem, hogy miért volt közben Aba Sámuel rossz.

Nem értem, hogyan uralkodhatott egy Kereszteletlen Endre, s a Koronázatlan Béla.

Nem tudom, hogyan függ össze a Kereszt, Király és Korona, s mi köze ezeknek a kerthez, karámhoz és a Kárpátokhoz. No és a Karácsony?

Nem tudom, nem értem.
Nem tudom, folytassam-é Koronázatlan Béla utódaival, vagy pedig kitérjek a többire.
Nem tudom és nem értem, mik következtek utódai alatt, s nem tudom, nem értem Kálmánt sem.
Nem tudom, s nem értem miért kellett egy Nyelvtanból ezeréves háborút kieszközölni.
Nem értem, miért kellett a Névtelent Kálmán Nyelvezete ellen felfogadni. Nem tudom, nem értem.
Nem tudom miért akarták Kálmán nyelvezetét suttyba tenni. Nem értem.
Nem tudom, ki kitől félt, s ki kitől fél ma. Nem tudom, hogy egy-é, vagy ugyanaz.
Nem tudom, mit képzelnek a képviselők. Nem tudom, kiket képviselnek. Nem tudom, képviselnek-é valakit.
Nem tudom, miért ment a magyar nyelv elleni uszítás a római katolikus valláson belül, nem tudom, miért támogatták a fán élő szlávokat.
Nem tudom, ki kinek volt a kuttyája, nem értem, miért cselekedték azt, amit megtették.
Nem tudom, mit értsek az értelmetlen világon. Mit? Értelme nincs, zavaros agya kavarodik, lelke sose volt, agya zsugorodik, esze törpül.
Nem értem a népiertásokat. Nem tudom, miért nem tudták Géza alatt beindítani. Nem tudom, miért nem sikerült Árpád népét István alatt kiirtani. Nem tudom, milyen szerepet szántanak ebben Istvánnak, s nem tudom hogyan bújt ki belőle az Istvánnak nevezett Vajk.
Nem értem, miért vallotta magát Géza Istvánnak, s miért maradt szentté avatott István örökre Vajk.
Nem tudom, de Apám talán megkérdezné, no meg a tatám es: Hogy es van ez iddős fejam?
Nem tudom miért nem sikerült e fajt kiirtani a kultúrában nevelt-nevelkedett Péternek.
Nem tudom, nem értem, miért mindig a régi ág (az ún. Istentelen) győzött.
Nem értem, miért irtattanak, sőt személyesen irtottak László papjai. Nem értem, miért avatták Lászlót szentté.
Lehetne folytatni, de már csak nagy ugrásokkal.
Nem tudom, hogyan nem sikerült a tatárnak a Tisza vidékét kiirtani.
Nem tudom, miért nem ért el a huszita mészárlás a Tisza vonaláig.
Nem tudom, milyen királyok uralkodtanak.
Nem értem, miért vesztett Hunyadi János óriási területeket a Balkánon.
Nem tudom, ki volt a szlovén Cillei, s ki bérelte Újlakyt, Garayt.
Nem értem, miért támadták hátba Mátyást a jó nyugati szomszédok.
Nem tudom, ki bérelte Mátyás ellen Csezmiceit, Vitézt és egyéb papjait.
Nem tudom, nem értem, ki volt az ötösfogatban. Ott volt-é Dobzse László, Bakócz Tamás, Szapolyai János, Verbőczy István, Fráter György?
Nem tudom, hány volt közöttük a magyar, s nem tudom, hány ezer magyart irtottanak ki.
Nem tudom, hogy ez volt-é a bosszú a huszitizmus kiveréséért.
Nem tudom, hogy ez előkészület volt-é Mohácsra.
Nem tudom, hová lett Mohácsról a király.
Nem értem, miért ment haza Szulejmán.
Nem tudom, miért késett el Szapolyai.
Nem tudom, miért lett Verbőczy a budai pasa bírása.
Nem tudom, milyen volt az előkészület az ország felosztására. Nem értem, kik és miért akarták felosztani. Nem tudom, ki húzta belőle a legnagyobb hasznot.
Nem tudom, s nem is részletezem Buda cselbevétele után a történelmet, nem értem a vallásháborúkat, a felszabadítást, a telekkönyvezési, az iskolarendszert, a békés betelepítéseket.
Nem értem, nem tudom, nem részletezem.
Visszafelé nem tudom, nem értem, miért lett egy erőszakos adóztató Mátyás igazságos.
Nem tudom, mit fedeztek fel a halálakor.
Nem tudom, miben játszott közre az arany, s miben a lélekvándorlás.

Nem tudom, ki, s kinek a nevében irtottak jobban, s kik csak úgy 600-éves bosszúvágyból.
Nem tudom, nem éretem, hogyan és honnan vehettük át a kultúrát.
A latinoktól. Nem tudom, volt-é valaha beszélt latin nyelv.
Nem tudom, hogyan alakult ki az írott latin.
Nem értem, miért mutogat a latin utód, az olasz. Nem tudom, voltak-é szavai.
Nem tudom, nem értem, miért mutogat a mai Európa, Amerika.
Nem tudom, nem értem, miért nem mutogat a székely, a palóc, a kun. A kínai, a tibeti miért nem mutogat?
Nem értem a szentté avatásokat, nem értem, miért kell a banditát szentté avatni, nem tudom, miért nem nevezik nevén a gyereket.
Nem értem, hogyan lehet István és László egyszerre szent.
Nem értem, miért nem lehetett Szent Erzsébetről Kassán utcát elnevezni. Nem értem, hogyan lett Szent László utca. Nem tudom és nem értem, miért nem lehet más szentekről utcát elnevezni. Nem tudom, nem értem, miért kivétel László.
Nem tudom, hány olyan szent volt, kit érdemei mellett avattanak szentté, nem tudom, hány volt olyan, akit erőszak által, nem tudom, kit avattanak római érdekből szentté.
Nem értem az istentelen isteneket, nem értem a csuhába bújtatott banditákat. Nem tudom, miért, s kik aljasították le a római katolikus vallást, nem tudom, miért, s kiket képviselnek. Nem tudom, ki él a katolikus vallásban, s nem tudom, ki halt meg. Nem értem, hogyan lehet egy zsidó- és egyébgyilkos vallási képviselő szentté avatásáról tárgyalni.
Nem tudom, hogy lengyel-é a lengyel pápa. Nem tudom, nem értem.
Nem tudom, mi Magyarország. Nem tudom, mit válaszoljak a rimaszombati Tompa téren a következő kérdésre: Melyik út vezet Magyarországra? Nem tudom, hogy azt mondjam-é, hogy mindegyik, vagy azt hogy: Honnan pottyantál ide te, ...
Nem tudom, mi a honfitárs, nem tudom, mi a költözködés.
Nem értek egy szavat sem a következő mondatban: Magyarországra települt honfitársunk hazalátogatott Komáromból.
Nem értem a következő kijelentéseket: A Felvidéken Királyhelmeceken, Erdélyben Temesváron, Borsodban Putnokon, Pest megyében Piliscsabán, stb.
Nem tudom, ki a testvér, nem tudom, ki az elvtárs, mi az elvtárs, s ki az elvtárs vélem.
Nem értem a tv-t, a rádiót.
Nem értem, miért kell motyó képviselőkről beszélni, s boszniai hírek után további kellemes programokat kívánni.
Nem tudom, mit jelent az, hogy: Mi, magyarok. Nem tudom, mikor rekesztenek ki, s nem tudom, mikor tartozok a nemzet fiai közé. Nem tudom, mi a határontúli magyar, nem tudom, hol a határ. Nem tudom, hol van a határtalanság határa, s főleg van-é határa.
Nem értem, miért az a haladószellemű, aki a fejfájásfejlesztőbe (diszkó) jár ugrabugrálni.
Nem tudom, miért maradi az a nyitrai, erdélyi stb. magyar, aki ünnepek alkalmával népviseletben ékeskedik.
Nem értem, miért kell őket szlávoknak, románoknak titulálni. Nem tudom, hogyan lehet román népviselet a kalotaszegi.
Nem értem, hogyan jöhet létre az anya csonkítás után. Nem tudom, mik az utódállamok. Nem tudom, milyen eszmének az utódai.
Nem értem, hogy mi a mi, s mi a ti, nem értem ki a ki, és ki a mi, stb. Nem tudom, miért hiányoznak az ők.
Nem tudom, miért kell passus Magyarországból Magyarországba. A híd másik végére, felvégből az alvégbe, egy porta jobboldaláról a baloldalára.
Ez utóbbinál már végképpen nem értem, hogy tizenöt méter helyett miért kell 70 km-t utazni, s mondjuk 8-9 másodperc helyett kb. 7-8 órát zötyögni. Nem értem, miért kell ezért sokat fizetni és idegeskedni. Nem tudom, nem értem.

Nem tudom, mi a szórványmagyarság.
Nem értem az igazságot. Ilyennel találkozni nem szoktam. Nem tudom mi az, s azt sem, hogy hol található. Nem tudom, de történelemkönyvekben, hivatalos kimutatásokban, néprajzi térképeken biztosan nem. Nem tudom, hová tűnt, s nem értem, miért.
Nem tudom, miért kellett kinevelniük egy addig nemlétező népet a Habsburgoknak a muszka császárokkal egyetemben.
Nem tudom, miért nem voltak megegyezve.
Nem tudom, hogyan fogant meg a közös mű megegyezés nélkül.
Nem tudom, nem értem, miért kellett ugyanúgy Hitlernek, mint Sztálinnak. Nem értem, miért kell egyformán Jelcinnek és Clintonnak, Keletnek és Nyugatnak.
Nem tudom, nem értem, miért kellett Ceausescu Mao Ce Tungnak.
Nem tudom, nem értem. Nem értem a Balkánt.
Nem tudom, kinek, miért kellett felfogadni Cirillt és Methodot.
Nem értem a vesszőelméletet, s nem tudom, miért működik ma es.
Nem értem a magyar történetírást.
Nem tudom miért vesztette el minden második király Boszniát.
Nem értem, miért nem szerezte vissza soha senki.
Nem tudom, hány Boszniája volt Istvánnak.
Nem tudom, hány Dalmácia létezett, hány Rigómező, s hány Szerbia. Királyaink nem szereztek egyet sem, de tízesével veszítették el. Nem tudom, nem értem.
Nem értem a kommunista eszme alapjait, s nem tudom, miért a leghülyébbnek van ott a legnagyobb hatalma.
Nem értem a demokráciát. Nem értem a demokrácia alapelvét. Nem tudom, miért a társadalom szemetével kell valakinek győznie.
Nem értem, miért kell sok szemetet szerezni a nagy szemét felemeléséhez.
Nem értem a kettős forradalmakat. Nem tudom sosem, minek volt a másik. Nem tudom, miért volt a másik mindig rendezve.
Nem tudom, ki és miért rendezte a párizsi júliusi forradalmat 1789-ben.
Nem tudom, nem értem, miért nem volt ez elég. Nem értem, miért kellett még a jakobinusok.
Nem tudom, miért ismétlődött 1848-ban Párizsban.
Nem tudom, nem értem, miért ismétlődhetett ez meg ugyanazon év őszén, Magyarországon.
Nem tudom, honnan és ki teremtette elő az őszi mézszárlásokra a demokrata, magyarellenes, haladás gátló forradalmárokat.
Nem értem a pétervári októberi forradalmat, nem az őszi őrészség forradalom utáni kommunista puccsot.
Nem értem a Szentszék politikáját, nem értem Rómát. Nem tudom, miért kellett Amerika felfedezése után felvenni a lélekvándorlásos kereszténység ellen újra a harcot.
Nem tudom, miért került sor újabb népiirtásokra.
Nem értem Bakács Tamás művét. Nem tudom, előkészület volt-e a szintén lélekvándorlásos vallású indiánok kiirtására.
Nem értem a reformációt sem.
Nem tudom, meddig maradt fenn a lélekvándorlás Erdélyben.
Nem tudom, miért volt Ceausescu a pápánál.
Nem tudom, miért jár a pápa olyan gyakran az indiánok volt földjére.
Nem értem a milleniumot, millicentenáriumot, a magyarok bejövételét. Nem tudom, mi a magyarok bejövele. Nem értem, jött-e ide magyar, vagy talán csak mindig vitték, s űzték el innen.
Nem tudom, nem értem, miért kell a gyermekeket hülyíteni Ferencz József álmával.

Nem értem, miért nem Árpád népének a bejövételét ünnepeljük. Talán akkoron az avarok bejövételét es kellene?

No és Atilla hunjai, no meg a fehér kunok...

Nem tudom, meddig tartana a sor. Nem értem, miért az utolsót kell ünnepelni.

Nem tudom, mit szólnának a fehér kunok bejövételének megünnepléséhez az önmagukat őslakosnak ámitó (sajnos a milleneum őket azokká nyilvánította) félszomszédok.

Sok minden van még, amit nem tudok, s nem értek. Ezen dolgok valójában csak Mohács után kezdenek sokasodni.

Vagy talán tudom mindazt, amit leírtam, s értem es, de akkoron azt nem tudom, s nem értem, miért nem tudják a hivatásos nyelvészek, történészek, írástudók és egyéb oklevéllel rendelkező magamutogató egyének.

Nem tudom, nem értem miért akarják másként tudni.

Ha ők megértenék, hogy miért nem értem őket, akkoron én es tudnám, hogy nemhiába írtam-szóltam. *Tiba, 1996.*

† *Takács József (Tiba)*

Találkozásom a Zürichi Magyar Történelmi Egyesülettel szükségszerű volt, mert kutatási területem a kelta világ, ebből is a kelta–magyar rokonság kérdései. 1994-ben kezdetem el rendszeresen foglalkozni e kérdéssel. 1995-ben került sor az első, a témát firtató eladásomra Tapolcán, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület (ZMTE) Magyar Őstörténelmi Találkozásán. Majd ezt követték rendszeres előadások a kelta–magyar rokonság kérdéseiről a ZMTE Magyar Őstörténelmi Találkozóiin 1995–1998 között Tapolcán.

Érdekes volt az első találkozásom a Zürichi Magyar Történelmi Egyesülettel. Iskolás korom óta nagyon érdekelt a történelem. Talán azért is, mert éreztem, hogy a tanár és a „hivatalos” könyvek csak hazudnak. Ezért is, titokban „tiltott” és „veszélyes” irodalmat böngésztem, ami „rossz” útra terelt. Az úttörő bácsik haragudtak is rám nagyon. A biztosítékot azt verte ki rendesen, mikor leírtam a történelem dolgozatban a román nép kialakulásának történetét.

Aztán véget ért az iskola és elindultam az orvosi pályán. A történelmi könyvek iránti szeretet ellenben soha nem múltott el. Valamikor a múlt század kilencvenes évek elejére, ahogy felnőttek a gyerekek, és főleg a fiamat is sikerült megfertőzni a magyar történelem szeretetével, gombamód megszorodtak életemben a „véletlen” egybeesések. Mintha ezek terelni akartak volna egy bizonyos irányba, egy bizonyos útra, amit én magam is talán megvalósítani akartam, de erre, még eddig nem is gondoltam.

Erről a jelenségről általában azt szokás mondani, hogy „nincsenek véletlenek”, vagyis mindennek, ami veled történik az életedben, oka van, és ez az ok te magad vagy. Valahogyan így alakult az én első (fokú) találkozásom is a ZMTE-tel. 1994-et írtunk. Egy újságban teljesen véletlenül bukkantam rövid apróhirdetésre. Ebben azt olvastam, hogy bizonyos Zürichi Magyar Történelmi Egyesület történelmi nyári tábor szervez Tapolcán, fiataloknak és felnőtteknek, mindenkinek, aki a magyar történelmet szereti, egy kis balatoni nyaralással fűszerezve.

A hirdetésben egy postacím is szerepelt, amelyen jelentkezni lehetett a tervezett táborba. Írtam is a megadott címre, elmeséltem a történelem iránti érdeklődésemet, és jelentkeztem mint hallgató. Rövidesen válsz is érkezett. Csihák György válaszolt levelemre. Azt írta tömören benne, hogy „gyere el és tegyél fel okos kérdéseket”. Hát elmentem. Valószínűleg sok okos kérdést tehettem fel, mert sok neves történész kérdezte tőlem, hogy a történelem melyik részével foglalkozom.

Itt be 300 kell férfiasan valljam, hogy amúgy direkt én még akkor nem foglalkoztam a történelem egyik részével sem, csak érdekelt a történelem. De ezt úgy nem mertem bevallani, mert minden érdeklődő azt sejtette, hogy valamiféle kutató lehetek. Arra való tekintettel, hogy

egy ősi kelta vidéken lakom, ahol lépten-nyomon kelta emlékekbe lehet botlani, azt mondtam szerényen: a keltákkal.

És ekkor jött a sorozat következő „véletlen egybeesése”. Az előadások a szépen feldíszített tapolcai mozi termében zajlottak. Az előbb említett történet napján, az ebédszünetben, egy könyvesbolt előtt mentem el, mikor belém nyilallott a véletlen szerencse. A könyvesbolt kirakatából rám mosolygott Proninsias Mac Cana: „Kelta mitológia” című magyar nyelven kiadott könyve. Ez volt az első könyvem a későbbi kutatásaim útján. Majd megjártuk Britanniát, ahol rájöttem, hogy a kelta nyelvet magyarul meg lehet érteni. És így elindultak a „Kelta magyarok, magyar kelták”²³ sikeres útjukon.

A ZMTE-vel még egy másik, hihetetlennek tűnő, véletlen is kapcsolódik. Egy velem valóban megtörtént „csodáról” van szó. Budapest, 1994 késő ősze volt. Csihák György elnök úr meghívott a ZMTE éves ünnepélyére, ahol az a megtiszteltetés ért, hogy felvettek a ZMTE tagok közé, neves történészek, nyelvészek, régészek társaságába. Ezért tartózkodtam tehát, éppen a Fővárosban. Az ünnepséget a Benczúr Szállóban tartották.

Mivel nagyon korán, és tele izgalommal, érkeztem meg a belvárosba, az Astoriánál kiszálltam a metróból, hogy egy kicsit megsétáljam magam a Vörösmarty térig, belevegyítsem magam a pezsgő Váci utca színes forgatagába, egy kicsit megnyugtassam magam a nagy feladat előtt. A metróállomásból való kijövet, az aluljáróban történt ellenben valami, ami meghatározta későbbi utamat, gondolkodásomat, úgymond: felnyitotta ébren alvó szemeimet. Láss, ne csak nézz, volt a pillanat parancsszava.

Az aluljáróban mellém szegült egy, amolyan hét vagy nyolc éves legényke. Szegény koldult. Pénzt kért, mert nagyon éhes volt. Kézen fogtam, s elmentünk egy gyorsétterembe, mert, hát ez volt a divat, „forrókutyát” akart enni. Sajnos nem emlékszem a nevére, de talán ez nem is lényeges. Közben szóba elegyedtünk. Megkérdeztem ifjú társamtól: mondd, édes öcsém, hová való vagy. Mondta, hogy Erdélyből jött. Erre megkérdeztem tőle, hogy Erdély melyik tájáról származott a nemzet Fővárosába. El is mondta nekem, hogy honnan jött, de nem ismertem a falu nevét.

Így tovább faggattam, hogy merre van a falucskája. Válaszára megakadt a lélegzetem: „Há’, a világ közepe felé...” – felelte.

A Világközepe.

Kis szünet után, mikor ismét felocsúdtam, megkérdeztem tőle: Mond fiam, hol van a világ közepe? – „Há’, a Hargitán!” – csendült fel biztos válasza.

A Hargitán, a Hargitán, zúgott még sokáig a fülemben. Teljesen „átszellemülve”, mintha révülésben, nem is tudom hogyan jutottam el az ünnepély helyszínére. Itt elszakadt a film...

Másnap hazautaztam. Egyedül az autóban, végig ezen a találkozáson járt az eszem. Mi volt ez? Egy kis angyallal találkoztam volna, aki az utat mutatta meg nekem? Egy nyolcéves gyermek, aki egy kis erdélyi faluban született, és ott járhatott iskolába, meg talán templomba is, akit egy csendes őszi napon az Isten elém küldött, hogy „magyarságra” megtanítsa, hogy megerősítse bennem a hitet.

Ez a kisfiú tudta, hogy ő a Világközepén lakik. Honnan? Hol és kitől hallotta mindezt? Tudja-e ezt az egész falu? Tudják-e mindazok, akik a kommunista időkben, az iskolában erről nem hallhattak, de még a templomban sem Zarathusztra tanait hirdették, vagy a Hara nevű szenthegyről prédikáltak nekik?

Még ma is, majdnem huszonekét év után, szinte hihetetlennek, látomásnak tűnik az egész. Hargitán van a Világ közepe.

Pedig milyen egyszerű, és milyen világos, mennyire nyilvánvaló: Hargita a Világközepe! A szenthegy eszméje az irániaknál is nyomon követhető: neve Hara. A Hara-hegység a világ

²³ Lásd Tirmaru-Kast Sándor: Kelta magyarok. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 36. évf. 2. szám. 2021. https://epa.oszk.hu/01400/01445/00062/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2021_2_079-100.pdf.

közepén állott.²⁴ Ezért hullottak az égből a Hargitára a szkíták aranytárgyai, az eke, az iga, a kehely és a fokos, az istenek ajándéka, mert itt van a Világ közepe.²⁵ És, ezt egy nyolcéves kis székelylegényke, tudta. Ő itt született a Világközepén, a Hargita aljában.

Timaru-Kast Sándor (Ingelheim)

Mottóm Gál Elemrétől: „Az is honfoglalás, amikor elfoglaljuk mások agyát.”

Kapcsolatom a Zürichi Magyar Történelmi Egyesülethez egy mérnök szokatlan útja, de hogy véletlen-e, avagy a sors keze, eldöntendő kérdés. Igaz szívemből az „Isten keze” utalást használtam volna, de szerénységből – és hogy az ateistákat, materialistákat, pozitivistákat, liberálisokat, internacionalistákat, álmagyar tudósokat, művészeket, politikusokat stb. el ne riasszuk – inkább a „sors” fogalom használata mellett döntöttem. Nem szeretném ugyanis megfosztani őket attól az élménytől és felismeréstől, amihez emlékezéseink, üzeneteink, következtetéseink révén juthatnak.

Az új meglátások, a hatalom vezérelte tudományosság torzításainak leleplezése, az őszinte „tükörtartás” stb. ugyanis az ő megvilágosodásukat, erkölcsi fejlődésüket (is) szolgálja. A *tények azonban makacs dolgok* c. könyvem²⁶ – melyről előadást is tarthattam 2015-ben a ZMTE budapesti kerekasztalánál, az Arany János utca 10-ben – sok példát hoz a kutatók „bakijaira”. László Gyula, Götz László, Makkay János, Mandics György, László Gyula, Baráth Tibor, Paál Zoltán, Varga Csaba műveit, gondolatait felhasználva és idézve próbál irányt mutatni. Célunk, hogy az elerkölcstelenített és hiteltelenné vált nyugati típusú tudomány újból az igazat keresse, és a rend helyreállításával a politikai megbízottak, szándékosan torzítók, „elméleti nemzetárulók” végre kikerüljenek a magyar tudomány és művészet irányítói közül.

Szorosabb kapcsolatom a magyar néptáncsal is egy véletlennek köszönhető. A Kassa környéki Somodi Művelődési Táborában az Új Nemzedék táncpróbái és a pozsonyi Szöttes és a később hivatásossá vált Ifjú Szivek (így, a vers szerinti rövid i-vel) fellépése csinált kedvet a táncházba járáshoz, majd az egyetemi táncsoportok próbáinak látogatásához. Az erdélyi tánc táborokban ismertem meg a profi erdélyi néptáncgyűtéseket – köztük a Hargitát, amely néptáncsoport előadásairól több sikeres újságcikket is írhattam.

Kapcsolatom a magyar őstörténettel a Magyarok Házában indult. A csikszeredai néptáncosok (a Hargita Együttes) fellépése kapcsán jutottam el a Magyarok Világszövetsége székházába. A programfüzetet lapozgatva kezdtem el járni a Kádár-rendszer iskoláiban nem – vagy nem úgy – tanított „igaz történelmet” bemutató előadásokra. Egy Trianonról szóló pályázatra benevezve, jutalomként kaptam egy példányt a *Tarih-i Üngürüş* c. krónikánkból és Götz László *Keleten két a nap* c. könyvéből. E két mű indított el azon a hosszú úton, ami elvezetett az őstörténetkutatás és a nyelvészet mélyrétegeinek tanulmányozásáig, újragondolásáig.

Egy másik „véletlen” is segített ebben. Moldvába járó rovástanár ismerősömtől szereztem tudomást a Miskolci Magánegyetem működéséről. Megtetszett, s nemzeti szemléletű újságírást, majd magyarságtudományt és orientalisztikát kezdtem tanulni a Miskolci Bölcsész Egyesületben. Az órákon külön-külön tanultunk a nyelvészetről (sumer nyelv, Czuczor és Fogarasi gyöknyelvészete, Kiss Dénes irodalmi példái – Czeglédi Katalin „száraz” hangátmenetei pedig a hivatalos akadémiai módszertant alkalmazva vezettek el a finnugor őstörténettől eltérő, magyar-központú nyelvészeti eredményekre), az őstörténetről (benne a régészetről Bakay Kornél és Költő László előadásain – az utóbbinál még régészeti gyakorlaton is részt vehettünk), a művészettörténetről (Pap Gábor és tanítványai, valamint Végvári Lajos

²⁴ Grandpierre K. Endre: *Attila és a hunok*. Budapest, 2006. 62. old.

²⁵ Grandpierre K. Endre: *Aranykincsek hullottak a Hargitára*. Budapest, 1990.

²⁶ Rövidítve: <https://www.scribd.com/document/438648365/zahonyi-andras-a-tenyek-azonban-makacs-dolgok-rovid>.

óráin), irodalomról és esztétikáról (Szabó Árpádnak, Losonci Miklósnak és Hegedűs Lórántnak köszönhetően), magyar mitológiáról és mesékről (Gyárfás Ágnestől), a görög istenvilágról és a szanszkrit nyelvről (Töttössy Csabától), a kínai nyelvről (Ecsedy Ildikótól).

Mint mérnök a művészi szárnyalás, a fantáziadús megérzések mellett fontosnak tartom az átfogó összefoglalásokat, táblázatos áttekintéseket is. Dudás Rudolffal és Badiny Jós Ferencsel csak a nyári miskolci Őstörténeti Fórumokon találkozhattam. Dudás Rudi bácsi a ZMTE tagja is volt – így került látókörömbe a két országban is működő Egyesület.

2001-ben jutottam el először a ZMTE Magyar Őstörténeti Találkozójára. Szentendrén vettem meg többek között Nagy Gyula kötetét (címe: *Az ellopott magyar őstörténet*).²⁷ Meglepett a mű rendszerezettsége, széleskörű áttekintése. A ZMTE kiadványaiban meglepetéssel olvastam Zachar József széleskörű hadtörténeti és történelmi elemzéseit, Csihák György bátor érveléseit (Szent Koronánkról, a penszéki /Pinsec-i/ gerendafeliratról), Darai Lajos átfogó kitekintéseit és forráskritikáját, Dudás Rudolf szkíta (sumer) szófejtés-gyűjteményét, Mesterházy Zsolt tanulmányát a ragozó nyelvű népek őshazájáról, a Kárpát-medencei bevándorlásokról, Kiszely István gondolatait őstörténetünkről, Cey-Bert Gyula meglátásait a magyar ősvallásról, Barabási László írásait a székelyekről, Timaru-Kast Sándor érveléseit a keltákról és a magyarokról, valamint Cser Ferenc *Gyökerek* c. könyvéről.²⁸ (Forrai Sándor gondolatait a székelymagyar rovásírásról és Érdy Miklós Euráziát átfogó lelet-összehasonlításait – diadémok, üstök – már máshonnan is ismertem.)

Megtiszteltetés volt számomra, hogy a ZMTE 17. Magyar Őstörténeti Találkozóján (2003-ban) már mint előadó vehettem részt. A budapesti rendezvény egyik különlegessége volt Dudás Rudolf szkíta nyelv-tanfolyama. Emellett rendszerszemléletű megközelítésben hallhattam előadásokat az őstörténeti szenzációkról, a magyar nép és nyelv eredetéről, Varga Csaba ABC-modelljéről (az azóta elhunyt filmrendező és matematikatanár később egyik könyvem, *A tatárlakai csillagóra* kiadója lett) és az Arvisuráról. Nagy elismerést jelent számomra, hogy a ZMTE 2004-ben tagjai közé fogadott. A ZMTE-ben meglévő egészséges vitalégkörnek köszönhetem, hogy felkészült szakemberek előtt beszélhettük át a bölcsészek közt szokatlan „mérnöki megközelítéseimet” ezekről is: (Magyar) Megszentelt Korona; Nagyszentmiklósi Kincs; Tatárlakai korong; Penszéki gerendafelirat; Szigetszentmiklósi agyagtáblák; sumer és akkád agyagtáblák, pecséthengerek feliratai, rováslemléink. Ennek a lehetőségnek a révén a korunk uralkodó tudományos irányzatába (paradigmájába) még bele nem illő, férő modellek, megközelítések remélhetőleg nagyobb nyilvánosságot kaphatnak majd.

Bölcsész és művész körökben az egyes szakterületek egymást „vetélytársnak” tekintő szakemberei, illetve az átfedő tudományágak művelői között nem szokás, hogy beülve a másik előadására meghallgassák egymás legújabb eredményeit, következtetéseit. Emiatt tartjuk kiemelkedő jelentőségűnek a ZMTE történelmi és írástörténeti szakcsoportja beindulását!

Kutatásaim során néhány keserű tapasztalattal is gazdagodtam. A nemzeti oldalon „nyilvántartott” egyik bölcsész professzor például azzal utasította el sumer felirat-elemzéseimet és a figyelmet a pontatlanságokra (jeltévesztésekre, anakronizmusra) felhívó vázlataimat, hogy úgymond: „mi nem így szoktuk”. Egyik (sumerológiával is foglalkozó) kollégája új rendszerű sumer–akkád– magyar szó- és jeltáram ötletéről és Dudás Rudolf szótárfordításairól (ő többek között Labat francia nyelvű epigráfiai kézikönyvét fordította le magyarra) úgy vélekedett, hogy „nincs szükség Labat és Deimel szótárainak magyarra fordítására, hiszen a velük foglalkozó néhány kutató úgymond beszél idegen nyelveket”. Azt a kérdést pedig, hogy miért kell minden sumer képpel esetében végiglapozni a teljes Labat-szótárt, egyszerűen szemtelenségnek, provokációnak vette. Bizony nagyon meglepődtem a bölcsészek túlzott dogma- és

²⁷ *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XIV. évfolyam 6. szám. <http://mek.oszk.hu/06700/06783/06783.pdf>.

²⁸ Cser Ferenc: *Gyökerek. Töprengések a magyar nép és nyelv Kárpát-medencei származásáról*. Melbourne, 2000. <http://www.leventevezer.hu/gyokerek.pdf> és angolul: <https://nemzeti.net/contents/library/01-ROOTSOFT.pdf>.

tekintélytisztelésén és a mérnökökétől eltérő hozzáállásán. Viszonyuk a hibákhoz és a kritikához számomra igen furcsa volt. A természettudomány művelője általában beismeri a hibát, majd javítja – a bölcsező (és a politikus) inkább „elfelejti”, és néhány év múlva előáll egy gyökeresen eltérő értelmezéssel. Nem csoda hát, hogy három év munkájával – „csakazértis!” – elkészítettem az ősi sumer képjelek alapján újrendezett mezopotámiai szótáramat, mely öt (német és francia nyelvű) szakszótár adatait összesíti táblázatos formában. A csak magyarul tudók részére pedig megadja a szavak, kifejezések fordítását is. Zachar Józsefnek és Dudás Rudolfnak (no meg a Rovás Alapítvány mérnökeinek) a biztatása is sokat segített, hogy a „meg nem értés” és a szubjektív támadások ellenére végig tudtam vinni az előbbi munkát.

A szó- és jeltár könyvben és számítógépes formában (www.sumer.hu) is elkészült. Így már bárki ellenőrizni tudja az eddigi mezopotámiai felirat-értelmezések helyességét, ha rászán egy órát szó- és jeltárunk felépítésének megértésére. A szótár szakmai bemutatójához Bérczi Szaniszló (a holdközvetek kutatója – a ZMTE tagja) biztosított lehetőséget. Vele egyébként az „analógiára serkentő” magyar nyelv rétegeinek kutatásában működünk együtt. További célunk anyanyelvünk mélyrétegeinek feltárása és az élő nyelvek számítógépes összehasonlító vizsgálata a gyökrendszer (Czuczor és Fogarasi szótára) alapján.

Juhász Zoltán a magyar népzene dallamait vetette össze más kultúrák népdalaival – az ő számítógépes programja képes sok adatot és paramétert úgy kezelni, hogy a csoportok közötti kapcsolat áttekinthető formában, jól ábrázolható (lásd az ún. Kohonen-féle önszervező térképeket). Meglátása szerint a program (kis módosítással) nyelvek összehasonlítására is alkalmas. Ezt a munkát a ZMTE budakalászi munkacsoportjának keretei között szeretnénk folytatni.

Az utóbbi évek remek élménye volt, hogy Budakalászon beindult az előbb már említett írástörténeti munkacsoport: a magyar írással és nyelvvel foglalkozó ZMTE-kutatók műhelymunkája. Havonta egyszer találkozunk, amikor egymás előadásait meghallgatva, majd parázs szakmai vitákat is folytatva segítjük egymást a további kutatásban. Örömmel vettük, hogy Mandics György, a *Róvott múltunk I-III.*²⁹ szerzője, a leghosszabb magyar rovásemlék, a Somogyi-féle *Rováskrónika*³⁰ újraértelmezője is bekapcsolódott csoportunk tevékenységi körébe. Újabb siker, hogy a 2016-os budapesti Báthory-Brassai Konferencián a ZMTE előadói csoportot (szekciót) szervezhettük, melyben a régebbi tagok (Szekeres István, Darai Lajos, Sancz Klára, Bérczi Szaniszló, Záhonyi András) mellett Juhász Zoltán és Mandics György is szót kapott. Ezek az előadások nemsokára külön kötetben is megjelennek – ez képezheti egyik alapját budakalászi írás- és nyelvtörténeti szakcsoportunk további munkájának.

Legszébb élményeim közé tartozik a vajdasági és a felvidéki történelemtanár-továbbképzés. Egyesületünk, a ZMTE jogosult ilyen határon túli szakképzés tartására. Nemzeti hozzáállásunk, kritikai meglátásaink miatt ugyan éri támadás tevékenységünket, ez azonban jellemzően nem szakmai, hanem inkább személyeskedő jellegű. Az „irigység” feltételezhető oka, hogy kiadványaink eljutnak szinte a világ minden részébe, s internetes oldalunkat (<https://www.zmte.org/>), világhálós időszakos kiadványunkat és folyóiratunkat (*Acta Historica Hungarica Turiciensia a Pannon Kulturaközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata*) is sokan olvassák.

Végezetül elmesélem egyik „álmomat”: Ha sikerülne szakanyagainkat (első körben azok összefoglalóit) németül és angolul (esetleg oroszul, kínaiul is) közzétenni, akár Magyarország egyik legjelentősebb történet- és nyelvtudományi központjává válhatnánk, a jól fizetett akadémiai intézetek, egyetemi tanszékek méltó vetélytársaként. Ráadásul úgy, hogy kutatóink ingyen, mindenféle díjazás nélkül tartanak előadásokat és publikálnak, saját költségen járnak a

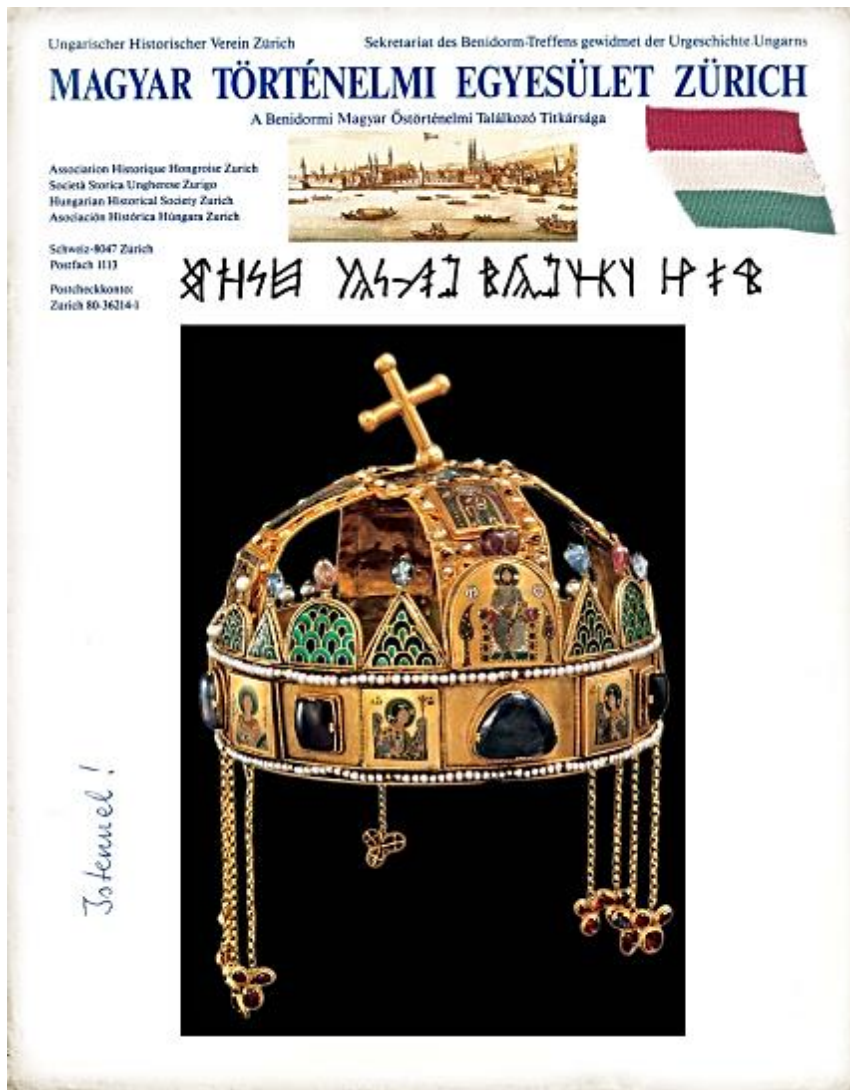
²⁹ Mandics György: *Róvott múltunk I-II.* Irodalmi Jelen Könyvek, Budapest, 2017.

³⁰ Mandics György: Magyar hegedűsök énekei eleinkről. A Ciceró-Kódex hosszú rovásbeírásai. Kráter Műhely Egyesület, 2015. Mandics György: *Hétfolyó, hétcsillag a rováskrónika legősibb rétege.* Xante Librarium Kft, 2022.

ZMTE tudományos találkozói, tanácskozásaira (néhány részben támogatott eseménytől és a „rendszerátalakítás” előtti emigrációs segítségtől eltekintve)! Őszintén remélem, hogy ez az „álom” nemsokára valósággá válik! A cél reményteljes, hiszen a ZMTE tagjai sok nyelvet ismernek. A svájci bejegyzésű Egyesület iratain pl. négy nyelven szerepel a ZMTE megnevezése. Egyesületünk kiemelkedőt nyújt az adminisztrációban és a dokumentálásban is. Ezt az előnyt érdemes lenne pályázatok írására is felhasználni. Mindez vérfrissítést is jelenthetne – azaz a fiatalabb kutatók bevonását a ZMTE további munkájába. Egy tengerparti konferenciahelyszín is bizonyára sokakat vonzana.

Záhonyi András (Budapest)

Az első előadás Zürichben: 1986. március 7.
Előadó: dr. Manz Heinz. Előadás címe:
„Ungarische Freiheitskämpfe und Europa.”

A II. Magyar Őstörténeti Találkozó, Zürich, 1987. május 24-30.

*Előadás Zürichben, 1987. szeptember 8.
dr. Vámos-Tóth Bátor (Honolulu):
„A tíz-éves TAMANA-kutatás”*

*A III. MÓT (London, 1988. május 22–27.)
Teleki Pál öccse mondja, nyugodtan meghal:
van a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület.*

*IV. MÓT (Felsőőr, 1989. VII. 16–23) dr. Galambos
(Iréneusz) Ferenc atya alsóőri kertjében.*

*V. Magyar Őstörténeti Találkozó.
(Altenberg, 1990. július 17–23.)*

VI. MÖT St.Gallen, 1991. ápr. 28–máj. 4.

VII. MÖT Szentendre, 1992. júl. 26–aug. 1.

TORISCHER VERE
 NYOLCADIK
 Magyar Őstörté-
 neti Találkozó 19
 KAPOSVÁR⁹³
 július 11 — 17.

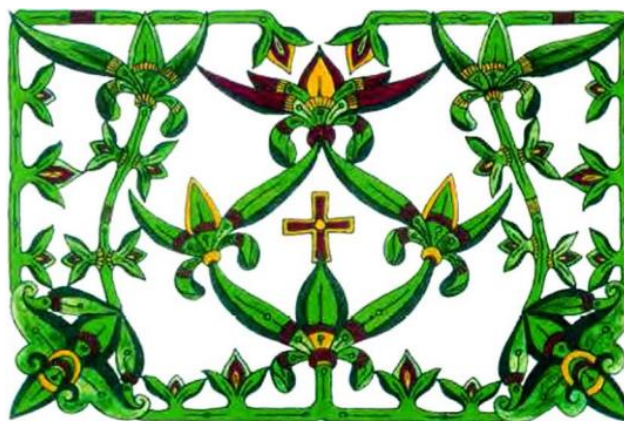
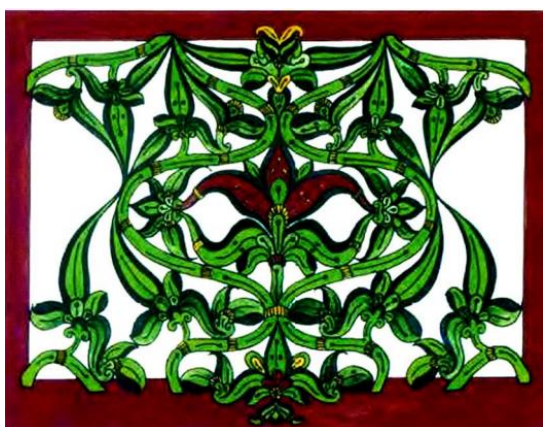
HIS-
 UNGARISCH-
 ZÜRICH

ZÜRICH
 MAGYAR
 TÖRTÉNELMI
 EGYESÜLET

*"Minden nemzet jövőjének kulcsa saját
 történelme. Amely nemzet ezt a kulcsot
 elveszti, saját jövőjét veszíti el."*

2. MAGYAR
 TÖRTÉNELMI
 ISKOLA
 1993
 T A B
 augusztus 15-21.

Történelmi képslapok, tervezte Rőczei György (Budapest).

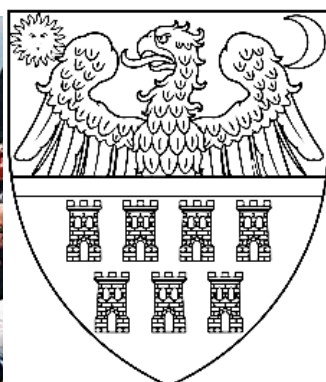
III. Magyar Történelmi Iskola, Tapolca, 1994. augusztus 14–20. Somogy, Veszprém és Zala vármegye zászlót adományoz nekünk.

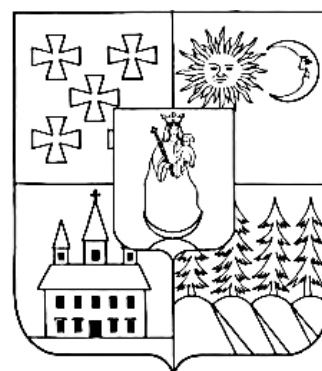
IV. Övezeti Történész Találkozó, Székelyudvarhely, 1996. május 23–25.

V. ÖTT Csíkszereda, 1997. május 15-17. részvétel a csíksomlyói zarándoklaton.

Erdély

Hargita Megye

Tagfelvétel évvégi ünnepségünkön.

Együttműködési szerződés aláírása a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemmel. Budapest, 2000. május 25.

Minden nagyrendezvényünk végén résztvevőinkkel ökumenikus istentiszteletet tartottunk.

*Évzáró ünnepség 2003. november 14.
Az elnökségben Weiersmüller Rudolf Svájc
budapesti nagykövete, dr. Gyulay Endre
Szeged-Csanád megyéspüspöke*

*XVII. MÓT és XI. Magyar Történelmi
Iskola Budapest, 2003. aug. 3-9.*

*Óstörténet munkacsoport „gén” tanácskozása.
Alsóbodok, 2005. szept. 15–18.*

*Történelemtanár-továbbképzés vizsgázói
a szabadkai városháza kék termében.*

A 25. taggyűlés Budapest, Benczúr Hotel, részt vett 35 tag és 5 vendég.

Egyesületi zászló A és B oldal.

A zászlón 25 szalag megyéktől, városoktól, intézményektől, magánszemélyektől.

Az elnök.

A Pilisszántói Sziklakápolnánál.

A KJF–ZMTE Történelemtanár-továbbképzés szerződésének aláírása Stubendek László révkomáromi polgármesterrel.

Gyimóthy Gábor, a ZMTE legújabb tagja és Csihák György (a ZMTE elnöke). Budapest, Aranytíz, 2017. június 22.

„A Hazáért!” c. három tudományos ülés egyikén a Nemzetvédelmi Egyetemen (Ludovica Kápolnában és a 31. MÖT-ön Budakalászáson 2019. április 27-én.

A 32. MÖT-ön Budapest, 2022. augusztus 13.

A legutóbbi taggyűlésen az Arany10-ben.

Részletes képi aláírásokat és további képeket lásd a ZMTE Emlékkönyvek 1–32. kötetében.

(Ezek kattinthatók itt a 8–10. oldalon.)

Szellemi végrendelet helyett

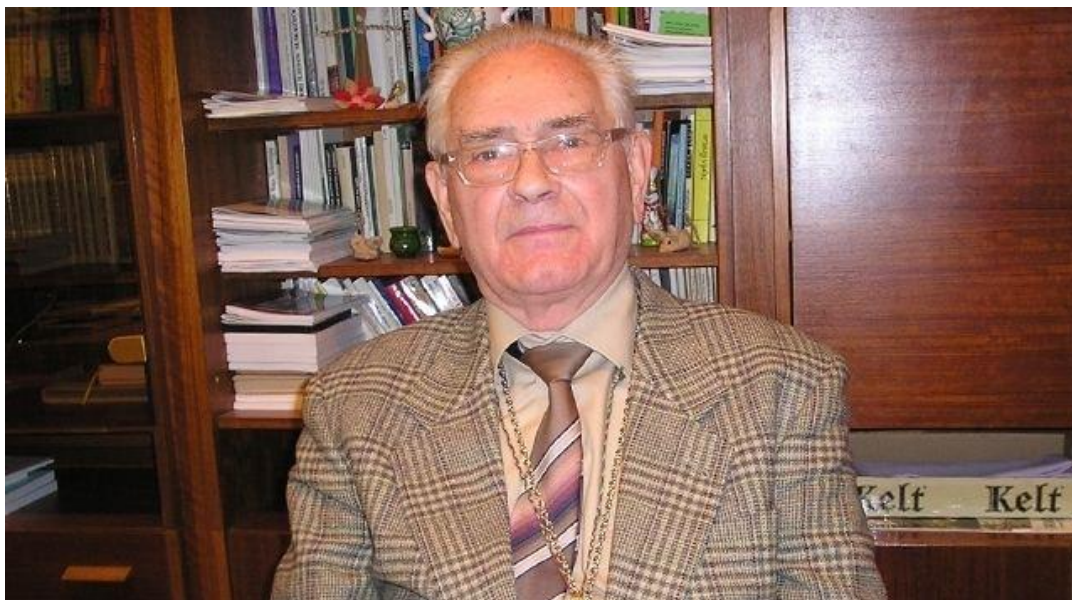
Csihák György: Szabjunk gátat a történelemhamisításnak!

2014. május 31.

<https://ma7.sk/kavezo/csihak-gyorgy-szabjunk-gatat-a-tortenelemhamisitasnak>

RÉVKOMÁROM.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület a székesfehérvári Kodolányi János Főiskolával és a révkomáromi Csemadok-alapszervezettel együttműködve idén januárban „A magyar történelem tanításának tartalmi és módszertani megújítása“ címmel ingyenes kétéves történelmi továbbképzést indított a Kossuth téri Csemadok-székházban, ahol azóta a magyar történelemtudomány színe-java tart magyarságtudatot erősítő előadásokat.

Dr. Csikák György közgazdász-történész, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület (ZMTE) elnöke portálunknak elmondta: az egyesület megalakításának ötlete a múlt évszázad 80-as éveiben svájci elmélet alapján született. „Peter Ochsenbein, a Szent Galleni Apátsági Könyvtár igazgatója, Peter Sager, az Európai Parlament volt alelnöke és társaik ugyanis leszögezték: csak az erős nemzettudatú népek fogják túlélni a történelem viharait, a bekövetkező változásokat. Az erős nemzettudatnak az alapja, építője, erősítője pedig a tisztességes nemzeti történelemkutatás, - írás és -oktatás. Sajnos nekünk, magyaroknak mindez évszázadok óta nincs meg, ezért a hiányt folyamatosan pótolni kell!

A ZMTE hivatalos megalakítása 1985-re datálódik, tehát egyesületünk jövőre lesz 30 éves. A svájci elmélet alapján először egy előadás-sorozatot rendeztünk a Svájcban élő magyaroknak. A pozitív visszhangon felbuzdulva a későbbiekben egyre bővült a tevékenységi körünk, így manapság már 4 világrész 22 országában a miénk a világ egyetlen teljesen független szervezet, amely a tisztességes nemzeti történelemkutatás, - írás és -oktatás elkötelezettje“ – magyarázta dr. Csikák György, aki szombaton a magyarok őstörténetéről és Magyarországgal megszentelt Koronájáról tartott előadást a révkomáromi Csemadok-székházban.

Majd tájékoztatását így folytatta: „Célkitűzéseinkkel összhangban *A magyar történelem tanításának tartalmi és módszertani megújítása* című történelmi iskolánkat Magyarországon

kezdtek el, két magyar oktatási miniszter jóváhagyásával, s az ő engedélyszámuk szerepel azon az okiraton is, amelyet a végzősöknek adunk. Annak megvalósításához a vonatkozó törvény értelmében szükség volt egy Magyarországon akkreditált felsőfokú oktatási intézményre, választásunk a székesfehérvári Kodolányi János Főiskolára esett.

Az itteni akkreditált, kétéves, azaz 120 órás továbbképzés során is azokat a gyakorlatban hasznosítható ismereteket adjuk át, mint a korábbi öt történelemtanár-továbbképzésünkön. Rendelkezünk állandó tantervvel, amire a hajdani akkreditációhoz is szükség volt.

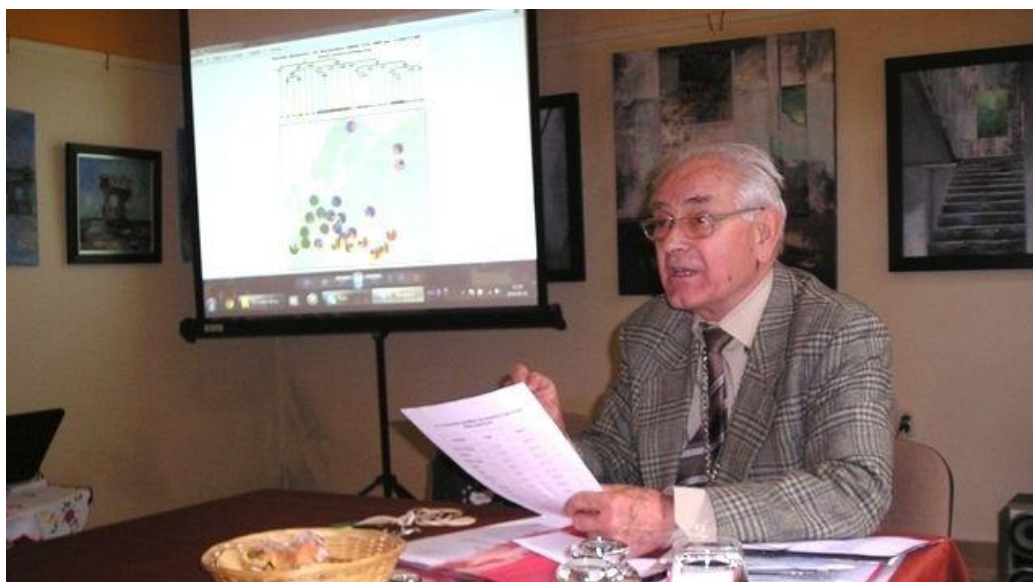
Jeles történészeink – köztük a legmagasabb titulusokkal rendelkező egyetemi oktatók és amatőr kutatók, rajtam kívül Pandula Attila, Csámpai Ottó, Erdélyi Géza, Szakály Sándor, Prokopp Mária és mások – előadásai során a magyar őstörténettel nyitottunk, és fokozatosan eljutunk a máig.

A történelmi témákon kívül más területekkel, így a kultúrtörténettel, régészettel, genetikával, néprajzzal, antropológiával, s egyebekkel kapcsolatos ismereteket is megosztjuk a hallgatókkal.

A jelenlegi révkomáromi, madari, érsekújvári és ipolysági hallgatóink között több történelemtanár, könyvtáros, kultúraszervező, polgármester és magánvállalkozó van. Egyébként segítségünkkel 2001 óta már 165 érdeklődő gyarapíthatta a tudását először egyidejűleg Kassán és Marosvásárhelyen, majd Szabadkán, Magyarakanizsán és Zentán.

Mindenütt a legújabb magyarsággal kapcsolatos, tudományos eredményeket ismertetjük meg az érdeklődőkkel, ezáltal erősítve a magyarságtudatukat. Az őstörténeti kutatásokra összpontosítunk, mivel ezen a téren sokáig nagy lemaradást tapasztaltunk.

Nagyon hálás vagyok Stubendek Lászlónak, a Csemadok révkomáromi elnökének azért, hogy vállalta az itteni házigazda szerepét. Két év alatt idején a magyar történelemtudomány színe-java, olyan előadók, akik a határon túli magyar helyszíneken egy cent honoráriumot vagy útiköltséget sem fogadnak el. A ZMTE ugyanis nem nyereségorientált, hanem szolgáló egyesület, azaz továbbra is a saját áldozatvállalásunkkal járulunk hozzá a nemzettudat erősítéséhez“ – hangsúlyozta.

A történelmi iskola kötelező irodalmába beletartozik a ZMTE eddig megjelent 67 vaskos kiadványa, amelyek közül 57 már a világhálón, a www.zmte.org. címen is elérhető.

„Elhoztuk Révkomáromba a kiadványainkat is, amelyekből az itteni könyvtárba beadtam egy teljes sorozatot, hogy azt mindenki elérhesse. Oktatási segédkönyveinket a történelmi iskolánk valamennyi hallgatója ingyen megkapja, bár azok Magyarországon több ezer forintért vásárolhatók meg. Kimondottan erre a továbbképzésre készítettük a *Tízezer év magyar*

történelem című kötetet,³¹ amely tulajdonképpen a Kodolányi János Főiskola által rendezett konferencia anyaga, és ugyancsak elérhető a világhálón. Abban 4 világrész 7 országa 23 szerzőjének 37 dolgozata szerepel, azaz harminc év legfontosabb ilyen jellegű ismereteit tartalmazza.³² Kiadványaink ott vannak a magyar és az európai digitális könyvtárban, ahonnan szintén ingyen letölthetők“ – árulta el a ZMTE vezetője.

Csihák György úgy gondolja, hogy az elmúlt évszázadok során oly mértékben megváltoztatták a magyar múlthoz fűződő viszonyunkat, hogy az már történelemhamisításnak minősül. A tudomány jelentős mértékű fejlődésének köszönhetően azonban egyre több olyan adat áll a rendelkezésünkre, amelyekkel kiszélesíthetjük a magyarságról és a környező népekről alkotott tudásunkat, s gátat szabhatunk a történelemhamisításnak.

„Sajnos, magyar vonalon még napjainkban is folytatódik a történelemhamisítás. Ugyanis az ügyben érintett felsőfokú oktatási intézményekben többnyire manapság is azok tanítanak, akik már a szocializmus idején is oktattak. Az első történelmi iskoláinkban több olyan előadó szerepelt, aki őszintén bevallotta: ilyen lehetőségre várt, hogy a kutatási eredményeit végre közölhesse a nyilvánossággal, mert eddig azokat csak odahaza a fiókjában tarthatta.

Kijelenthető, hogy a szellemi életben, a tudomány területén még mindig nem történt rendszerváltás Magyarországon! Mi az előadóink közé azokat várjuk, akik magyar történelem tárgyában konkrét kutatási eredményeket tudnak letenni az asztalra. Mindegy, hogy előzőleg hivatalos utasításra hol mit kellett előadniuk vagy esetleg milyen párthoz tartoznak, de a ZMTE berkeiben csak valós tényekkel rukkoljanak elő. Szabjunk gátat a történelem-hamisításnak! Amely országokban a történelmi iskoláink zajlanak, mindenütt hangsúlyozzuk: tiszteletben tartjuk a helyi törvényeket és baráti kézfogásra nyújtjuk kezünket minden irányba. Az már nem rajtunk múlik, hogy ki az, aki e tenyérbe belecsap” – jegyezte meg.

³¹ **Magyar Történelem. Tízezer év – ezer oldalról. Oktatási segédkönyv a magyar történelem tanításához.** (636 oldalon.) Budapest-Zürich, 2003. ISBN 963 86100 1 8 és *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XVIII. évfolyam 1. szám. ISSN 2297-7538 <https://mek.oszk.hu/05900/05939/05939.pdf>.

³² Azóta megjelent a második kötet is: **Alapvetés. Tanulmányok a magyar eredetről és következményeiről. Oktatási segédkönyv II.** (1440 oldalon.) *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XXXI. évfolyam 5. szám. 2017. ISSN 2297-7538 <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00019/pdf/> és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00019/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_5.pdf. – A szerk.

Végül az elmondottakhoz hozzáfűzte: „Bevallom, azt vártam, hogy a révkomáromi rendezvényünkön majd sok felvidéki politikus is tanulja a többi résztvevővel együtt az igazi magyar történelmet, ekképp pótolandó mindazokat az ismereteiket, amelyeket eddig nem volt lehetőségük honnak elsajátítani. Valamilyen okból azonban távolmaradtak, pedig a magyarság jövőjének a kulcsa is a múltjában rejlik. Nem szabad elveszítenünk ezt a kulcsot! Ezúton kérem hát őket, hogy jöjjenek el közénk, s minden hónap utolsó szombatján szenteljenek pár órát a történelemoktatás terén felmerülő hiányosságok pótlására! Bízom a további részvételükben, s abban is, hogy majd Révkomáromban is sikerül megvalósítanunk azt, ami például Zentán sikerült: az iskola résztvevői közül tízen saját záró előadásokat tartottak, amelyekből egy kötetet is megjelentettünk”³³ – mondta Dr. Csihák György.

„2015 decemberében a Csemadok-székházban egy vizsgabeszélgetést tervezünk, ahol a hallgatók helytörténeti vagy más témakörhöz kapcsolódó előadásai is elhangozhatnak. Ezekből az anyagokból is készítenénk egy elektronikus kötetet, amely ugyancsak felkerülne a világhálóra,³⁴ a többi kötetünk közé, hogy minél több érdeklődőhöz jussanak el a tankönyvekben fel nem lelhető ismeretek“ – tette hozzá.

Forrás: <https://www.hirek.sk/> - miskó -

³³ **Zentai K.JF–ZMTE Történelemtanár-Továbbképzés Vizsgaelőadásai.** *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XXVI. évfolyam 2. szám. 2011 ISSN 2297-7538 <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00004/pdf/> és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00004/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2011.pdf.

³⁴ Ez meg is valósult: **A Kodolányi János Főiskola és a Zürichi Magyar történelmi egyesület „A magyar történelem tanításának tartalmi és módszertani megújítása” című 120 órás komáromi történelemtanár tovább és felnőttképzése vizsgaelőadásai.** *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XXXI. évfolyam 3. szám. 2016. ISSN 2297-7538 <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00018/pdf/> és http://epa.oszk.hu/01400/01445/00018/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_4.pdf. – A szerk.